

Ikt. sz.: HOB-40/81-2/2016.

HOB-15/2016. sz. ülés
(HOB-54/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Honvédelmi és rendészeti bizottságának**
2016. szeptember 22-én, csütörtökön, 11 óra 04 perckor kezdődően
az Országház földszint 93. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása</i>	5
<i>A határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Egyebek</i>	5
<i>Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter meghallgatása</i>	6
<i>Dr. Simicskó István tájékoztatója</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások, válaszok</i>	11
<i>Határozathozatal</i>	38
<i>Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló B/11064. számú beszámoló (A beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)</i>	38
<i>Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló határozati javaslat (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)</i>	38
<i>Vargha Tamás szóbeli kiegészítése</i>	38
<i>Határozathozatal</i>	39
<i>Időszakos beszámoló a határ vadász-toborzás aktuális helyzetéről</i>	39
<i>Papp Károly szóbeli tájékoztatója</i>	40
<i>Kérdések, észrevételek, válaszok</i>	41
<i>Határozathozatal</i>	43

Napirendi javaslat

1. Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter meghallgatása
(Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 41. §-a alapján)
2. a) Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló (B/11064. szám)
(Beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)
(Beszámolót tárgyaló bizottság)
- b) Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló beszámoló elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)
(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)
3. Időszakos beszámoló a határvadász-toborzás aktuális helyzetéről
Előterjesztő: a Belügyminisztérium képviselője
4. Döntés a belügyminiszter által benyújtott, a közbeszerzési törvény hatálya alóli mentesítés iránti kérelemről (BM/14535-2/2016.)
(Zárt ülés!)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői**A bizottság részéről****Megjelent**

Elnököl: **Kósa Lajos** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke
Dr. Harangozó Tamás (MSZP), a bizottság alelnöke
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Mirkóczki Ádám (Jobbik)
Dr. Vadai Ágnes (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Simon Miklós (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)
Ágh Péter (Fidesz) Kósa Lajosnak (Fidesz)
Bíró Márk (Fidesz) dr. Vas Imrének (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Laban János főtanácsadó, a bizottság titkára

Meghívottak**Hozzászólók**

Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter
Vargha Tamás parlamenti államtitkár (Honvédelmi Minisztérium)
Demeter Márta (MSZP) országgyűlési képviselő
Dr. Balogh András József ezredes, főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium)
Tasnádi László államtitkár (Belügyminisztérium)
Papp Károly r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány

Jelenlévők

Dr. Kovács József altábornagy, főigazgató (KNBSZ)
Dr. Benkő Tibor vezérezredes, Honvéd Vezérkar főnök (Honvédelmi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása

KÓSA LAJOS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Tisztelettel köszöntök mindenkit a mostani ülésen. A miniszter úr jelezte, hogy egy pár pillanat múlva itt van, úgyhogy akkor az első napirenddel el tudjuk kezdeni a munkát.

A határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

Addig is megállapítom, hogy 9 fővel határozatképesek vagyunk, mégpedig oly módon, hogy Simon Miklós urat Firtl Mátyás helyettesíti, Bíró Márkot Vas Imre, én pedig Ágh Pétert. Tehát ebben az értelemben akkor teljes a létszám.

Tisztelt Bizottság! A határozatképesség tehát 9 fő. A napirendet kellene megállapítanunk. Nincsen kiegészítésre javaslat. Kérdezem a bizottságot, hogy elfogadja-e a kiküldött meghívó szerinti napirendet. *(Szavazás.)* 7 igen. Ki az, aki nem fogadta el? *(Szavazás.)* 1 nem. Ki tartózkodott? Mondjuk azt, hogy Harangozó úr tartózkodott, mert itt van, csak háttal áll nekünk. *(Derültség.)* Tehát így a napirendet elfogadtuk, és azonnal el is tudjuk kezdeni a munkát, mihelyt megérkezik miniszter úr.

Egyebek

Azt szeretném megkérdezni addig is a tisztelt bizottságtól, hogy az egyebek napirendi pont között van-e javaslat, mert akkor azt letudjuk. Kérem, hogy az egyebek napirendi pontban a javaslatot ismertesse a főtanácsadó úr.

LABAN JÁNOS főtanácsadó, a bizottság titkára: Tisztelt Bizottság! Az egyebek napirendi pont alatt egy előkészített bizottsági határozatjavaslat-tervezet lett kiosztva minden képviselőnek, minden bizottsági tagnak. Gyakorlatilag a módosítási kezdeményezések benyújtásának a határidejéről szól, aminek a lényege az, hogy az adott bizottság, jelesül most a honvédelmi bizottság, ha az adott bizottsági ülésen részletes vitát folytat, akkor ahhoz a módosítások az ülést megelőző nap munkaidő végeztéig érkezenek be a titkársághoz. Ezt foglalja össze gyakorlatilag ez a határozat.

Ez egy olyan technikai jellegű határozata a bizottságnak, amit egyébként az összes többi állandó bizottság is már elfogadott vagy a héten rövidesen el fog fogadni.

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Ebben a határozatban tulajdonképpen annak vennénk elejét, hogy az forduljon elő, ami néhányszor azért a bizottsági ülésen előfordult, hogy adott esetben részletes vita kapcsán egyszer csak váratlanul, akár képviselők, akár a kormány képviselője elővesz egy általunk nem is ismert, sok pontos módosító javaslatot, hogy ezt még akkor tárgyaljuk meg. Ez teljesen kizárt, hogy ilyenkor érdemi vitát lehessen folytatni, és többen észrevételezték az ellenzéki képviselők közül is, hogy ez nem teljesen normális.

Ezért én azt kezdeményeztem a Fidesz-frakció nevében, mint frakcióvezető is, hogy a parlament összes állandó bizottsága fogadjon el egy olyan ügyrendet, amelyik azt mondja ki, hogy az ülés megkezdése előtti munkanap végéig ide, a bizottsághoz be kell érkezniük a módosító indítványoknak, minden más esetben azt, amit később kapunk meg, figyelmen kívül fogjuk hagyni és nem tudjuk tárgyalni.

A Törvényalkotási bizottság egyébként korábban már ezt az ügyrendet elfogadta, és úgy-ahogy, tudnának is alkalmazkodni hozzá, legalábbis mindenki, aki törvény-előkészítéssel vagy beadással foglalkozott, az már ezt tudomásul vette, most a parlament összes többi bizottsága a kezdeményezésünkre ezt elfogadja. Van olyan,

ahol ez már, ugyan nem határozati formában, de gyakorlat formájában érvényesült, lásd Igazságügyi bizottság, van, ahol nem. A szociális bizottság esetén, vagy az EMMI-hez tartozó bizottságok esetében hol igen, hol nem, most ez egy egységes javaslat lesz és egyébként megkértem a házelnök urat, hogy majd értesítsen erről a változásról mindenkit, aki törvénybenyújtással, -előkészítéssel foglalkozik vagy a részletes vitában részt vesz.

Úgyhogy szeretném kérni a bizottságot, hogy támogassa ezt a határozati javaslatot. Van-e ezzel kapcsolatban kérdés, hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor kérdezem a bizottságot, hogy támogatja-e ezt. Ez egyébként értelemszerűen a képviselőkre is vonatkozik, hacsak nem a tárgyalás folyamán valami kisebb jelentőségű, értelemzavaró vagy fogalmilag tisztázandó javaslatról van szó, ezt majd nyilván a gyakorlat eldönti.

Tehát ezt mindenki támogatja. Köszönjük szépen. Ezt a határozati javaslatot alá is írom és eljuttatjuk a házelnök úrnak, illetve a bizottsági fősztálynak, mert ők foglalkoznak azzal, hogy ezek érkezzenek meg időben. Minden képviselőcsoportot is majd értestünk arról, hogy ezt vegyék figyelembe, ha akarnak valami módosítást kezdeményezni, erre a határidőre legyenek tekintettel.

Egyéb kérdés az „egyebek” napirendi pontban? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs.

Még azt szeretném jelezni, hogy Demeter képviselőtársunk részt szeretne venni a bizottság ülésén és minden bizottsági ülés előtt általános szavazásra teszem fel a kérdést. A javaslat az, hogy adjuk meg a képviselőtársunknak a hozzászólási jogot a bizottsági ülésen mindegyik napirendi pontnál értelemszerűen. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. Más képviselő kér ilyet? *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. Akkor ezt tisztáztuk, köszönöm szépen.

Most miniszter urat várjuk. Néhány perc múlva itt van szerintem. *(Rövid szünet. - Dr. Simicskó István megérkezik.)*

Dr. Simicskó István honvédelmi miniszter meghallgatása

Tisztelettel köszöntöm a miniszter urat, a vezérkari főnök urat, altábornagy urat. Az országgyűlési törvény értelmében a miniszter urat minden évben meg kell hallgatnia a bizottságnak, és most ez következik, úgyhogy először a miniszter úrnak adom meg a szót.

Dr. Simicskó István tájékoztatója

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Köszönjük a lehetőséget a beszámolóra.

Az elmúlt egy évben elég sok minden történt biztonságpolitikai vonatkozásban is és az a kötelességünk és feladatunk, hogy az elmúlt év munkájáról tájékoztassuk a bizottság tagjait.

Sok mindennel kezdhetném, de talán a legfontosabb az, hogy az elmúlt egy év biztonsági kihívásaira igyekeztünk megfelelő válaszokat adni. Tudjuk, hogy milyen módon és mértékben változott meg Európa biztonsága. Azokat az új feladatokat, amelyeket a Magyar Honvédség kapott az elmúlt egy évben, tisztességesen helytállva elvégezte. A határvédelmi feladat az, amely egy új feladatrendszer volt. Ebben folyamatosan részt vettünk és az ország biztonságát ilyen módon is igyekeztünk szolgálni.

E közben továbbra is tartottuk azt az ambíciós szintet, amelyet mintegy ezer főben határoztunk meg. A különböző válságövezetekben, válságtérségekben a Magyar Honvédség erői továbbra is jelen vannak közel ezer fővel, így Afganisztánban, Irakban, a Nyugat-Balkán térségében és más országokban. Mintegy 13 országban 3 földrészen veszünk részt békemisszióban. Tehát amikor biztonságpolitikai szempontból mondjuk, hogy például korunk egyik sajátos jelensége a migráció és

ennek a veszélyei hogy és mi módon kezelhetőek, akkor nemcsak a határaink védelmével, hanem a válságócokban felelősségvállalással, humanitárius fellépéssel és a katonai biztonság megteremtésével is részt veszünk. Tehát a Magyar Honvédség kiveszi a részét a nemzetközi kötelezettségekből és szolidáris a szövetségesével, valamint nyilván azon országokkal, amelyek békét szeretnének. Ezt a tevékenységet továbbra is fenntartjuk és szövetségeseink elismerését kiváltva végezzük mindezt.

Fontos talán az, hogy az elmúlt egy évben jelentős mértékben sikerült a Visegrádi négyekkel való katonai együttműködést még szorosabbá és még hatékonyabbá tenni. Nyilván ennek részben okozója az új típusú biztonsági kihívás, a terrorizmus növekvő veszélye Európában, illetve a migrációs jelenségek és a migrációs válsághelyzet. Ebben biztosan számíthatunk a szövetségeseinkre, a Visegrádi négyekre, tehát a szlovák, cseh és lengyel barátainkra. Mind a mai napig közösen végzünk határvédelmi, határ melletti járőrözési feladatokat. Ráadásul egyébként arra törekedtünk, hogy a hazai rendvédelmi szervekkel még szorosabbá tegyük a kapcsolatot. Az elmúlt egy évben számos gyakorlatot hajtottunk végre, amely ezt a célt elérte, tehát ma is a határaink védelmében a katonák és a rendőrök közösen végzik a járőrtevékenységet az ország biztonságának garantálása érdekében.

Emellett az elmúlt időszakban mintegy 40 nemzetközi hadgyakorlatot hajtottunk végre, szövetségeseinkkel, békepartnerség-beli országokkal közösen veszünk részt ilyen gyakorlatokon, amelyek mind-mind hasznosak, tapasztalatszerzésre, az együttműködés finomhangolásának elvégzésére lehetőséget adó feladatrendszer mindez. Ezt is továbbra is szeretnénk fenntartani.

Talán azzal kellett volna kezdenem, hogy milyen örökséget láthattunk, a rendszerváltás óta felhalmozódott restanciákat, amelyeket persze most a kormány döntésének köszönhetően pótolhatunk. Egyfajta költségvetési növekedést jelent ez a döntés a fejlesztéseinkhez és a célkitűzéseink eléréséhez, és úgy szól, ahogy ezt be is jelentettünk a nyári varsói NATO-csúcson, hogy a GDP 0,1 százalékaival évről évre növeljük a védelmi költségvetést, a védelmi kiadásokat a biztonságunk érdekében. Ezt az elkövetkező tíz évben fenntartjuk, tehát 2016 és '26 között egy honvédelmi és haderőfejlesztési programot indítunk el. Én úgy fogalmazom meg ezt a nagy célkitűzést, hogy abból indulunk ki, hogy a honvédelmi törvény megszabja a kereteket, amelyben gondolkodhatunk, és a feladatokat is. A honvédelmi törvény, amely kétharmados, úgy fogalmaz az 1. § (1) bekezdésében, hogy a haza védelme nemzeti ügy. A (2) bekezdésben az szerepel, hogy a haza védelmét három pillérré helyezzük. Ez a Magyar Honvédség, a szövetség ereje és az állampolgáraink áldozatkészsége, áldozatvállalása és hazafias elkötelezettsége. Úgy vélem, hogy ez a három pillér kölcsönhatásban van egymással, tehát szükségünk van arra, hogy ha azt látjuk, hogy valamelyik pillér meggyengül, akkor megerősítsük ezt és kölcsönhatásban ilyen módon erősödik az ország biztonsága.

Tehát a véleményem az, hogy a Magyar Honvédséget fejleszteni kell, el is kezdtük ezt, hiszen az egyéni felszerelések, ruházat vonatkozásában, egyáltalán a katonai életpálya megalkotásában, az illetményemelés megkezdésében, a katonáink megbecsülése vonatkozásában elindult egy pozitív folyamat. Hozzáteszem: erre nagy szükség volt már, várták is ezt a katonák.

Nyilván nem vagyunk ennek a folyamatnak a végén, az elején járunk, tehát szeretnénk ezt folytatni. Egy kiszámítható katonai életpályát szeretnénk megteremteni, vonzóvá szeretnénk tenni a katonai hivatást és meg is szeretnénk becsülni az áldozatvállalásukat.

Ez persze önmagában még kevés, szükség van az előregedett technikai eszközök - már ami még megmaradt - cseréjére, fokozatos cseréjére. Tehát évről évre a 0,1 százalékos GDP-arányos emelés nem teszi lehetővé, hogy egyik napról a másikra új technikát vezessünk be a Magyar Honvédség valamennyi alakulatánál,

fegyverneménél, hanem arra kell törekednünk, hogy szépen, ésszerűen azoknál a legsürgetőbb feladatoknál, amelyek képességvesztést jelentenének, ott lépünk előre. Itt elsősorban nyilván szükség van az első lépésben arra, hogy a légiszállító képességet garantáljuk, hiszen An-26-os gépeink vannak még, a helyzet az, hogy 40-45 éves gépekről van szó. Ezek kiváló gépek voltak, azonban nem vagyunk képesek, és nem leszünk képesek a közeljövőben majd arra, hogy bármilyen alakulatot bárhová el tudjunk szállítani. Tehát ezért szükség van erre a képességre, és amikor ilyen komoly nemzetközi feladatokat vállalunk, és ezt az ambíciószintet - mint mondtam volt - fenn is kívánjuk tartani, ezért szükségünk van arra, hogy a magyar katonákat ki tudjuk vinni és haza tudjuk hozni különböző missziós feladatokból.

Tehát a lényeg, hogy ha el kell hoznunk őket Irakból vagy Afganisztánból, akkor tudjuk ezt megoldani. Hogy ha ki kell vinnünk a váltást, akkor ezt meg tudjuk oldani saját erőből. A szomszédos országok már ebben a vonatkozásban sokan lehagytak minket, tehát szükség van erre a képességre. Ebben várhatóak az első fontos lépések, remélem, hogy ezt mihamarabb végre tudjuk majd hajtani.

Szükség van a helikopter-képességre, ez már sokszor elhangzott. Dolgozunk ezen, hogy ezt milyen módon tudjuk megoldani, amíg többletforrások nem állnak rendelkezésünkre. A kormánynak van egy pozitív döntése, reméljük, hogy ez tartható lesz belátható időn belül, viszont azt szeretném elmondani, hogy olyan lehetőségünk volt most, pont a helikopter-képességünk, legalább a szállító helikopter-képességünk megtartása vonatkozásában, hogy négy darab Mi-17-est felújítunk. Ezek szükségszerű lépések, mert a szállítóképeségünkre a helikopter vonatkozásában, a különböző kisebb alegységek mozgatózásában, a katasztrófavédelemben, a határvédelemben szükségünk van. Természetesen ez egy minimális továbbélési lehetőséget ad, de ettől függetlenül a képességünk nem szűnik meg, hanem ésszerűen ezt a felújítást végrehajtjuk. De ez nem pótolja azt a szándékot és azt az igényt, ami egyébként új vagy újszerű helikopterek beszerzését jelenti majd.

Erre is tettünk lépéseket. Én bízom benne, hogy hamarosan, mondjuk a következő éves beszámolóban vagy még előbb pozitív változásokról tudok majd beszámolni a tisztelt bizottság tagjainak.

Nem mondunk le arról, hogy persze, a merevszárnyas képességünk és a helikopter-képességünk mellett azokat az eszközöket is fejlesszük, amelyek úgymond nehéz eszközök, középtávon gondolkozunk ezen is, szükségünk van ilyen eszközökre. Az a koncepció, ami korábban a NATO-ban kialakult és sok ország ezt átvette, hogy itt könnyű egységekre van pusztán szükség, az a koncepció úgy tűnik, hogy kezd lekerülni a NATO asztaláról. Igenis, szükség van nehéz eszközökre, tehát szükség van harckocsikra, szükség van páncélozott járművekre, úgyhogy ebben a kérdéskörben is elindult egy közös gondolkodás, hogy ezt hogyan tudjuk megvalósítani belátható időn belül.

Az elmúlt egy évben, amire törekedtem, az az, hogy azokat a képességeket fejlesszük, amelyek egyébként az előttünk álló és meglévő új feladatok ellátásában még hatékonyabbá teszik a honvédség közreműködését, az országunk biztonságának garantálásában, például a Katonai Rendészeti Központnak a létrehozása, amely mindenképpen szükségszerű volt. Ez egy olyan képesség, amely természetesen itthon is - hogy mondjam - erőt tud demonstrálni, az ország biztonságérzetét, az emberek biztonságérzetét tudja jelentősen növelni, pozitívak a visszajelzések és a tapasztalataink, de ugyanakkor egy felajánlható képességet szeretnénk ebből létrehozni, ez a katonai rendőrség, a military police, amellyel missziókban is részt tudnak venni az ilyen erőink, a felkészített erőink.

Létrehoztuk és megerősítettük két zászlóaljnak az összevonásával és megerősített technikai eszközökkel is a különleges műveleti ezredet, akiknek az állománya kiválóan felkészített, mindenhol és bárhol bevethető katonákból áll. Tehát

ezt a képességet azt hiszem, hogy tovább kell erősíteniünk, hiszen bárhol, bármikor bevethetőek, alkalmazhatóak, nagy pontosságú fegyverekkel vannak felszerelve, úgyhogy ez egy, a NATO által is elismert tudás, úgyhogy ezt az egységet szeretnénk tovább erősíteni.

Megteremtettük a lehetőségét a befogadó nemzeti támogatás kialakításának, azokat a NATO-döntéseket, amelyek kis parancsnokságok létrehozását jelentik, végrehajtottuk. Igen, eddig nem volt ilyen megállapodás, ezt a megállapodást aláírtuk, tehát most már képesek vagyunk befogadni NATO-erőket is, hogyha arra igény vagy szükség lenne.

Megalakítottuk a NATO-erők integrációs egységét, ezt az NFIU-t, a háttérintézmények számát csökkentettük. Feladat volt, a kormányzati döntést végrehajtottuk, amelyben a háttérintézményeket részben integráltuk a minisztériumba, részben összevontuk, tehát egyfajta átláthatóbb, ésszerűbb és kevesebb bürokráciával működő háttérintézmény-rendszert alakítottunk ki.

Az illetményemelés folytatása megtörtént, és ezt visszük tovább. Mi az, ami még itt felhozható? Engedjék meg, mert ezt most itt fejből elmondtam, hogy megnézzem. A Gripen-pótlást elkezdjük, év végére mind a két Gripen, a kiesett Gripenek pótolva lesznek, amelyek sajnos, problémát jelentettek és megsérültek vagy tönkrementek.

Akkor a harmadik pillért említem: az állampolgárok áldozatkészségét és hazafias elkötelezettségét, a tartalékos rendszert új alapokra helyezzük. Tehát az emberek számára lehetővé tesszük azt, hogy a tényleges védelmi képességet erősítve, részt vehessenek a haza védelmében. Január 1-jétől szeretnénk ezt a programot elindítani, ami azt jelenti, hogy a nagy célunk az, hogy minden járásban legyenek különböző területvédelmi egységek, ezekre lehet azt mondani, hogy mintegy századnyi erő, de döntően az a lényeg, hogy a területvédelmi elvet ismételten visszahoztuk a gondolkodásunkba. Ebben sok vitánk volt Vadai Ágnes képviselő asszonnyal annak idején... (*Dr. Vadai Ágnes: Most is van!*) Lehet ezen most is vitatkozni, de szerintem a terület mindenkinek fontos, az ember nem lebeg valahol a világűrben, hanem valamilyen helyhez kötött, leginkább a szülőföldjéhez. De ettől függetlenül a területnek igenis, van jelentősége és azt védelmezni kell, mert nem mindenki úgy van vele, hogy tiszteletben tartja az adott népnek a területét, hazáját és országát.

Tehát ezt bizony, védelmezni kell. Sőt, nem tudom, hogy a varsói csúcsról ki, mit hallott, de ismételten visszatért a 360 fokos védelem elve, amit akkor annak idején az Antall-kormány első honvédelmi minisztere kiválóan megfogalmazott a körkörös védelemben. Ez az elv most ismét visszatért a NATO hivatalos gondolkodásába. Tehát szerintem nem idegen az, hogyha a területvédelmi elvet is megfogalmazzuk, hiszen a NATO terminus technicusában is ez ismételten használatos. Mi NATO-tagok vagyunk és fontosnak érezzük, hogy azokat az értékeket, azokat az elveket, azokat a szempontokat a magyar biztonságpolitikai gondolkodásban is alkalmazzuk, amelyeket a NATO alkalmaz. Nagy figyelemmel követjük minden biztonságpolitikával foglalkozó nemzetközi tudósnak és NATO-szakembernek az álláspontját és véleményét ezekben a kérdésekben.

Két könnyű helikoptert állítottunk rendszerbe, ez az AS 350B helikopter, amely szintén egy új kisebb képesség, amely kiválóan alkalmas futárszolgálatok ellátására, felderítő célokra. Új egyenruhát kezdtünk el bevezetni, gyakorló egyenruhát, amelyek mind missziós feladatok ellátásában, mind itthon is a katonák által kedveltebbek és a megbecsülésünket is kifejező lépéseket és döntéseket hoztunk ennek érdekében, hogy ez megvalósulhasson.

A nemzetközi kapcsolatok erősítését említeném, mintegy 70 nemzetközi találkozó volt, a visegrádi négyek, horvát, szerb, macedón, osztrák találkozók,

bilaterális szinten 7 alkalommal, 20 multilaterális találkozó, NATO-EU találkozók, hihetetlenül intenzív a nemzetközi kapcsolatrendszerünk is.

Az I. világháborús hadisírok és emlékművek felújítása megkezdődött, itt ebben a mi feladatunk a hadisíroknak és a temetőben lévő emlékműveknek a rendbehozatala, és az EMMI-nek a hatáskörébe tartozik a különböző településeken az I. és II. világháborús emlékműveknek a rendbehozatala.

Ezt a munkát is elkezdtük, és remélem, hogy méltó módon tudunk ilyen módon is megemlékezni az első világháborús hőseinkről. Éppen tegnap írtunk alá egy egyezményt a magyar-orosz hadisírgondozás vonatkozásában a közös vegyes bizottság ülésének végén. Ez szintén egyrészt az '56-os feliratok átfogalmazását, átírását jelenti a mi igényünknek megfelelő módon, és nyilván ilyenkor áttekinti a két oldal, hogy a magyar hadisírok helyzete hogyan áll az orosz területeken, illetve itt a volt szovjet-orosz hadisírok helyzete hogyan áll. Mindenképpen gyümölcsöző és korrekt együttműködés van az orosz féllel ebben a kérdéskörben.

Az eddig elhangzottak mellett még egy dolgot hadd említsek meg, ez pedig az, hogy megkezdtük az Irinyi Terv alapján a védelmi ipar kialakítását. A Belügyminisztériummal és a Gazdasági Minisztériummal egyeztetve egy közös munkacsoport állt fel, amely dolgozik azon - és remélem, hogy hamarosan pozitív hírekkel tudok szolgálni a bizottság felé -, hogy a magyar hadiipar ismét komoly pillérét jelentse majd az egész ipari szektornak.

Az árvaellátás rendszerének megújítását elkezdtük. Sajnos volt egy tragédiánk a nyáron, négy tűzszerész katonánk veszítette életét. Amit megtehattünk emberként, miniszterként, azt megtettük, a vezérkari főnök úrral azon nyomban segílyt juttattunk a hozzátartozók részére, jelentős többszörösét fizettük ki a gyermekek után az özvegyeknek, mint amennyit bármelyik biztosítótársaság fizetett volna. Korábban a biztosítás fel lett mondva, tehát abból kellett kiindulnunk, hogy hogyan tudjuk a felelősséget átvállalni. Hozzáteszem, hogy átvállaltuk és természetesen senkinek nem engedjük el a kezét. Mintegy 430 árvánk van, akiket ellátunk és gondozunk iskoláztatási támogatással. Ebben a helyzetben még tovább bővítettem a kört, pont azért, hogy a taníttatásuk végéig a honvédség álljon helyt, segítsük őket folyamatosan anyagilag is, amennyire csak lehet, álláskeresésben, elhelyezkedésben is segítünk, lakás vonatkozásában úgyszintén. Tehát minden vonatkozásban, emberileg szerintem tisztességesen kezeltük ezt a nagyon-nagyon nehéz helyzetet, mert négy kiváló katonát veszítettünk el. Még megtettem pluszban, hogy visszahoztam a posztumusz előléptetés lehetőségét, így posztumusz hadnagyként temettük el őket. Minden temetésen részt vettem, a családtagokkal én magam is beszéltem, találkoztam, ami igen nehéz feladat, meg kell mondanom, mert ezek érzelmileg, lelkileg mindannyiunkat meggyötörnek. De igyekeztünk ezt emberségesen kezelni.

Amit még talán érdemes elmondani, bár szinte már mindent elmondtam, hogy elkezdtünk egy új egyeztető munkát, amelybe majd szeretnénk önöket is bevonni. Ez pedig az új nemzeti biztonsági stratégia és a katonai stratégia kidolgozása. Természetesen az új biztonsági környezet figyelembevételével igyekszünk elkészíteni, de figyelembe kell venni azokat is egyébként, akik már megtették a biztonsági stratégia átdolgozását, átírását. Most már a terrorveszély olyan mértékű és olyan szintű lett, amivel számolnunk kell. 2001. szeptember 11-ét megelőzően azt hittük, hogy ez nem fordulhat elő, az Egyesült Államokban főként nem, de ott is előfordult, most pedig Európára is rázúdult ilyen veszély. Ezzel számolnunk kell. Számolnunk kell a kibertámadások okozta veszéllyel, ezek egyre inkább hangsúlyosabban jelennek meg a mai világunkban. Tehát a biztonsági doktrínánkban is válaszokat kell adnunk ezekre a kihívásokra, ezekre a kockázatokra és veszélyekre. Úgyhogy ennek értelmében megkezdtük a Külügyminisztériummal és a Belügyminisztériummal egy egyeztető munkát, és ahogy ez szokás volt, bár ez kormányzati szintű döntés,

szeretném majd a bizottság tagjait is bevonni a munkába. az első olvasatban már én elolvastam, de amint olyan anyag kerül elém, amivel majd komoly vitaanyag formájában tudunk megjelenni, természetesen a pártok biztonságpolitikai szakembereit is összehívjuk és tájékoztatjuk arról, hogy hogyan állunk ebben a kérdéskörben.

Terveink vannak arra vonatkozóan, hogy a honvédelem és a hadsereg társadalomhoz való közelebb vitelére milyen eszközeink lehetnek és milyen hatékony módszerek vannak. Szeretnénk egy honvédelmi sportszövetséget létrehozni. Ez egy köztestület lenne, amely a honvédséghez kötődő sportokkal foglalkozik. Kérem, ezzel ne éljenek vissza, de ez kicsit olyan, mint az MHSZ volt régebben. Technikai sportok, küzdősportok, sportlövészet, ezeket szeretnénk helyben erősíteni, tehát minél több vidéki helyszínen is ilyen központokat létrehozni. Természetesen a Honvédelmi Minisztérium égisze alatt, de köztestületi formában működne ez a rendszer és megszólítva a fiatalokat, lehetőséget adva számukra, hogy akár önkéntes tartalékos katonaként, akár esetleg majd szerződéses vagy hivatásos katonaként is közelebb kerüljenek a honvédséghez, vagy csak a sportágakon keresztül kötődjenek hozzánk, de mégis egy civil világbeli tudás, amely a haza védelme szempontjából fontos tudás megszerezhető ilyen sportszövetségi keretek között is. Ezek a terveink még, de ez nyilván január 1-jétől indulna majd el.

Döntően azzal szeretném zárni, hogy az elmúlt egy év alatt volt feladatunk bőven. Az új feladatokat átvettük, bizonyos személycseréket alkalmaznunk kellett menet közben, de ez talán ismertté vált a bizottság tagjai számára is. Azt kell mondanom, hogy mind a vezérkari főnök úr, mind a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat főigazgatója nagymértékben segítette a munkámat és az elmúlt egy év eredménye döntően ebből áll. Az elmúlt egy év alatt azokra a tapasztalatokra épülve, amelyeket személyesen a minisztérium vezetése során megszerezhettem, most elindul egy tízéves fejlesztési terv, mely világos, ütemezett és átlátható fejlesztést jelent. Remélem, hogy valaki majd, amikor 2026-ban itt fog ülni és tájékoztatja Kósa elnök urat arról, hogy mi történt az elmúlt tíz évben, nyugodtan elmondhatja, hogy helyes döntések születtek 2016-ban és ennek okán az eredmények és a sikerek is bekövetkeztek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

Kérdések, hozzászólások, válaszok

ELNÖK: Miniszter úr, nagyon szépen köszönöm a beszámolóját. A kérdések, hozzászólások következnek. Szeretném felhívni a figyelmét minden képviselőtársamnak, hogy a kérdések, hozzászólások egyben van, tehát felesleges kísérletezni retorikailag, hogy kérdésnek álcázzuk a véleményt, inkább akkor legyen nyílt, és aki kérdez, kérdez, aki véleményt kifejti, véleményt fejt ki, de nem szeretnék két kört csinálni. Természetesen Benkő Tibor vezérezredes úrnak, illetve Kovács altábornagy úrnak is lehetősége van szólani, ha a miniszter úr megkéri őket, hogy valamilyen témában adjanak pontosabb szakmai választ.

Mielőtt a képviselőtársaimnak megadnám a szót, szeretném a honvédelmi miniszter úrnak és a vezérkari főnök úrnak is, de elsősorban a munkatársaiknak megköszönni azt a munkát, amit végeztek az elmúlt egy évben. A határ védelmének az ügyében példásan, rendkívüli fegyellemmel és óriási lelki türelemmel és állóképességgel végezték a nagyon-nagyon nehéz munkát, ráadásul úgy, hogy közben a hazai és a világsajtó online közvetített minden létező eseményt. Nyugodtan mondhatom, hogy a Magyar Honvédség és a Magyar Rendőrség, és mindazok, akik részt vettek a határvédelemben, példát mutattak arról, hogyan kell úgy védeni a határt, hogy közben egyébként maximálisan méltányolják, sokszor a józan ész határait súrolva azokat a cselekményeket, amelyeket egyébként az illegális migránsok elkövetnek velük szemben. Az elképesztő mennyiségű álhírterjesztéstől, a direkt

hazugságon át lefelé-felfelé minden volt és e közben egyetlen egy atrocitás sem igazolódott be. A magyar határt egy elképesztő nyomás ellen védték meg, ami Európában példátlan, mert sem a bolgároknak, sem a macedónoknak, sem a szerbeknek ez ebben a formában nem sikerült. Tehát köszönet ezért a munkáért.

Másrészt szeretnék köszönetet mondani a missziós feladatok ellátásáért. Személyesen megtapasztalhattuk és még fogjuk is tapasztalni, hogy a magyar katonák helyállása példás és oly mértékben példás, hogy egyfajta vonatkozási pont például Észak-Kurdisztánban azon 60 ország katonái számára, akik feladatokat látnak el ott. A magyar katonák nem egyszerűen csak a szokványos, nekünk szabott rutinfeladatokat oldották meg, amit most nem tudok részletezni, hanem olyan feladatokat is rájuk bízta és ellátta, ami merőben szokatlan. Munkájukkal nagy megbecsülést vívtak ki, ez arra utal, és a maximális bizalom és a teljesítményükbe vetett hit az, ami miatt ezt a feladatot el tudják látni.

Ez azért is rendkívül fontos számunkra, mert az egész migrációs válság kapcsán számtalanszor elmondtuk, hogy az az általános elvünk, hogy nem ide kell hozni Európába a bajt, hanem ott kell segíteni, ahol baj van. És ha itt segítünk, ide jönnek a migránsok, ha ott segítünk, ott maradnak, és ennek a segítségnek egy perdöntő része az, hogy a Magyar Honvédség messze a GDP-arányos feladatokon túl vagy messze az ország létszámához arányítva, magasabban teljesít ezekben a missziókban. Észak-Irakban talán benne vagyunk, 60 ország szövetsége alkotja ezt, köztük olyan óriások, amelyek egyébként a világ legnagyobb hadseregeivel rendelkeznek létszámban, ami egyszerűen nem összemérhető a Magyar Honvédség létszámával, ehhez képest mi talán a létszámban és teljesítményben is benne vagyunk az első hat legnagyobb misszióban. Ha mindenki ennyit segítene, már régen békét lehetett volna teremteni, hogyha az arányokat nézzük, elég, hogyha csak kiválasztjuk a 3-4 megahadsereggel rendelkező országot, aki részt vesz a misszióban, akkor tényleg az Iszlám Állam már nem lenne, és Észak-Irakban és Irakban az újjáépítésen lehetne gondolkodni.

Aztán persze ez egy elméleti felvetés, mert egy csomó politikai megfontolás miatt ez a helyzet, ezt most nem szeretném elemezni, de a magyar katonák helyállása példaértékű és lehetőséget ad nekünk arra, hogy elmondjuk, hogy márpedig teljesítjük azokat az emberi szolidaritáshoz kapcsolódó, segítségnyújtáshoz kapcsolódó keresztényi értékeket, amelyek számunkra fontosak, csak azt az elvet követjük, hogy szeretnénk ott segíteni, ahol a baj van, és nem importálni a bajt ide.

Néhány olyan kérdést szeretnék feltenni a köszönetmondáson túl, ami régóta téma. Tehát nem biztos, hogy ebben az évben vagy akár jövőre is meg tudjuk oldani, de fontos kérdés. Az egyik, hogy az An-26-osok felújítását említette a miniszter úr, de úgy tudom, hogy a kiírt és egyébként a forráshiány miatt felfüggesztett közbeszerzés a felújításra vonatkozóan most ilyen köztes állapotban van, és arra szeretnék rákérdezni, hogy igazából mire lehet számítani?

Említette a miniszter úr a szállítóképesség fontosságát. Lehet-e alternatívákban gondolkodni vagy igazából valahonnan, adott esetben az év vége felé valamilyen tartalékot kellene vagy tartalékkeresésben kellene segítséget nyújtani ahhoz, hogy az An-26-osok tervezett felújítása menjen?

A másik, szintén költségvetési kérdés, az is egy régi téma, a Honvéd Egészségpénztárral kapcsolatos problémának a kezelése. Hogy látja a miniszter úr, érdemes-e valamilyen módon egyezkedni a pénzügyi kormányzattal a tekintetben, hogy keressünk forrásokat, legalább a károk enyhítésére, túl azon egyébként, hogy természetesen azt mi is elfogadjuk, ami a valóság, hogy a Honvéd Egészségpénztár igazából egy magánbiztosítási rendszer volt. Igaz, hogy a korábbi időszakban erős - hogy is mondjam - jó tanácsokat adtak a katonáknak arra vonatkozóan, hogy ott biztosítsák magukat, de a jogi pozíciója egyébként egy magánpénztár volt, és az ilyen

értelemben bekövetkezett károk is magánkárok. De hát itt a körülmények fennforgása miatt pontosan tudjuk, hogy itt azért az államnak a segítségnyújtó kezére szükség lenne, függetlenül attól, hogy én ismerem természetesen a szigorúan vett jogi álláspontot arról, hogy van-e itt az államnak kártérítési kötelezettsége vagy nincs. Talán jogi értelemben nincsen, de egyéb értelemben van.

Egy másik régóta húzódozó téma a honvéd szolgálati lakások értékesítésének a problémája. Ezt hogy látja miniszter úr? Különös tekintettel arra, hogy mi kezdeményeztünk olyan alternatív megoldásokat, amelyek lehetőséget nyújtanak arra, hogy a honvédeknek az otthonhoz jutását segítsük. Ez a csoportos lakásépítési kedvezmény vagy ilyen csoport szervezése. Lát-e ebben miniszter úr fantáziát, hogy ebben az ügyben lépünk?

Végül, de nemhogy nem utolsósorban, hanem elsősorban a legfontosabb stratégiai kérdésben szeretném a véleményét kikérni miniszter úrnak, ez pedig a honvédség GDP-arányos 2 százalékos fejlesztési programja. Tehát hogy itt arról van szó, hogy a walesi NATO-csúcson, bár a GDP-arányos 2 százalékos honvédelmi kiadási szám az egy irányelv, tehát a NATO-szerződésekben erről nincsen szó, tehát olyan jogi kötelezettsége Magyarországnak sem és más NATO-tagállamnak sem létezik, hogy kötelező 2 százalékos költeni GDP-arányosan, de ez egy olyan elvárás, amit talán mindegyik NATO-tagot képviselő miniszterelnök vagy honvédelmi miniszter megtett.

Mi ezt következetesen be is tartjuk. Tavaly már emelkedett a honvédelmi költségvetés, ráadásul ez már a tisztított költségvetés, mert itt mindig szeretnénk hozzátenni, hogy a korábbi időszakhoz képest, ahol egyébként például a nyugdíjas honvédek nyugdíjkifizetéseit is katonai kiadásként könyvelték el, miközben azért azt lehet tudni, hogy a nyugdíjas honvédek nyugdíjfolyósítása az persze a volt katonáknak jövedelem, de egyébként ezt elszámolni a közvetlen védelmi célú kiadások között merész. De inkább arra emlékeztet, amit az egykori miniszterelnök úgy mondott, hogy „költségvetési trükkök százai, amiről nektek jobb, ha nincs tudomásotok”, ezt néhányan személyesen is hallhatták itt a bizottság tagjai közül, tehát emlékezhetnek rá. *(Dr. Vadai Ágnes: Micsoda humorbomba!)* Sajnos, ez a rögválóság, jobb lett volna, hogyha az a beszéd úgy hangzik, hogy igazat mondtunk mindig, reggel, éjjel meg este, és most is igazat mondunk, sőt ezután is igazat fogunk mondani. Sajnos, nem ez a mondat volt, de van ez így. *(Dr. Vadai Ágnes: Mindjárt ránk szakad az ég!)*

Tehát a mostani emelkedés az már a kamu védelmi kiadásoktól mentesen is emelkedett, viszont ezzel kapcsolatban az sokszor elhangzott, hogy a varsói megbeszéléseknek megfelelően a V4 országok próbálják meg a védelmi kiadásaik elköltésénél és a fejlesztési programok meghatározásánál legalább részben összehangolni ezeket az erőfeszítéseket. A cseh radartender kapcsán erre már volt kísérlet, az meghiúsult egészen váratlan és kalandos körülmények között, azonban én úgy tudom, hogy erről nem tettünk le. Ezt az együttműködést a V4-ek dandár felállítása külön egyébként alátámaszthatja, és ezzel kapcsolatban, miután azért itt nagy fejlesztési pénzről van szó, az is folyamatosan a figyelmünkben kell hogy legyen, hogy sajnos, a rendszerváltás óta eltelt 26 évben el lehet mondani, hogy Magyarország védelmi ipara lényegében a minimális karbantartási körön kívül minden képességét elveszítette. Talán most már még a Puskás Művek sem gyárt önvédelmi fegyvereket, vagy lehet, hogy még éppen gyártanak, de annyira minimális ez a típusú képességünk, ami egyébként felveti azt, hogy egy egészen egyszerű blokádnál is térdre lehet minket kényszeríteni, mert szinte semmit nem gyártunk, olyat sem, amit egyébként fölöttébb kézenfekvő lenne.

Ezzel kapcsolatban, miután minden országban a védelmi ipar egyúttal igen jelentős iparfejlesztési programnak a része szokott lenni, azt szeretném megkérdezni a miniszter úrtól, hogy a fejlesztési tárcával, illetőleg a gazdasági tárcával tudnak-e jól

együttműködni annak érdekében, hogy itt olyan programot fogalmazzunk meg, ahol egyébként a magyar védelmi ipart is tudjuk fejleszteni. Azt gondolom, hogy ez az ország biztonsága szempontjából kulcskérdés lehet, és hogy hogyan boldogulunk a V4-es országok hasonló törekvéseivel kapcsolatban? Főleg említette miniszter úr adott esetben bizonyos nehézfegyverzeteknek a fejlesztési szükségét, meg azt is, hogy adott esetben ezeket a fegyverzeteket saját erőből tudjuk fejleszteni vagy karbantartani, mint ahogy úgy tudom, hogy a lengyelek például páncélosok esetében megtették ezt, meg jó néhány más, a szlovákok a tüzérség esetében, az önjáró tarackok kapcsán. Tehát itt olyan lehetőségek vannak, amiben mi is részt tudunk venni, mert nem arról van szó, hogy az iparunk erre képtelen, hanem arról van szó, hogy eddig erre nem volt nagy figyelem.

Tehát ezzel kapcsolatban szeretném, hogyha adna egy tájékoztatást. Köszönöm szépen. *(Többen jelentkeznek.)* Aztán jön a többi, úgy látom, hogy Harangozó úr, Vadai képviselőtársam, Mirkóczki úr, mindenki jelentkezett.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Jó, tehát akkor elnök úrera most válaszolunk külön. Az An-26-osokkal kapcsolatban, ami itt elmondható, az az, hogy ez mindig egy komoly kérdés egy honvédelmi minisztériumi vezetés számára és a vezérkar számára is, hogy milyen irányba lépünk.

Hiszen pont az utolsó időszakot élik ezek az eszközök. Tehát a felújítás irányába menjünk, vagy esetleg próbáljunk meg váltani, egy kicsit nagyobbat lépni a lehetőségeinket figyelembe véve, tudunk-e minőségi váltást ezen a területen? Hangsúlyozva mondom, hogy ezek kiváló gépek voltak a maguk idejében, nagyon-nagyon sok hasznos munkát végeztek a Magyar Honvédség érdekében. Tehát nekem nem a típusokkal van problémám soha sem, teljesen mindegy, hogy milyen típusú eszközök vannak. Nyilván persze elsősorban arra kell törekedni egy NATO-tagországnak az eszköztára vonatkozásában is, hogy képes legyen együttműködni a szövetségen belül és hasonló eszközei, tehát NATO-tagországban gyártott eszközei legyenek. Ettől függetlenül ezek kiváló eszközök voltak. A felújításuk egy bonyolult folyamat lenne, hiszen háborús vidéken történne a felújítás, ami nyilván figyelmet és kellő óvatosságot igényel, mert - hogy mondjam - kevésbé lehet ilyenkor látni egy háború sújtotta országban. Reméljük, hogy hamarosan béke lesz. Ez Ukrajna, Ukrajnában van az Antonov gyár, ezek Antonov gépek. A Szovjetunió szétbomlását követően úgy alakult, hogy ez Ukrajna területére esett. Háború sújtotta vidékre vinni felújításra gépeket, azért némi kockázatot hordoz magában. De hamarosan szerintem elő fogunk állni egy olyan anyaggal, amely ésszerű, átlátható és értelmes. Dolgozunk azon, hogy hogyan tudjuk pótolni az AN-26-osokat. Bízom benne, hogy egy minőségi váltást tudunk majd hamarosan felmutatni. A mobilitás a hadsereg számára fontos képesség, fontos tudás, minőségi elvárás ma már. Tehát én nem szűkíteném le a mozgásterünket a kerékpárra, mert volt ilyen időszak, gumi huszárok is mentek bizonyos történelmi időszakokban, hanem szükségünk van szállító kapacitásra, légiszállító-képességre. Úgyhogy hamarosan ebben minőségi változást tudunk bejelenteni szerintem.

Az egészségpénztár és a szolgálati lakások ügye. Az elmúlt egy év olyan öröksége ez, amellyel szintén szembe kellett nézni. Senkit meg nem bántva és meg nem sértve, személyiségi jogaiban meg aztán különösen nem, de bizonyos személyi változások történtek a minisztériumon belül, pontosan a közigazgatási területen és a védelemgazdasági helyettes államtitkári területen. Most egy nagyobb és emberközpontúbb, katonaközpontúbb odafigyelést várok el az új kollégáktól, egy más sebességfokozatot is. Nem kell feltétlenül ötösbe kapcsolni, mert az túl gyors és túl magabiztos lenne, de kettesbe vagy hármassal lassan érdemes átkapcsolni és lehet

húzatni a motort, mert az a cél, hogy haladjunk előre és valamilyen fejlesztést fel tudjunk mutatni. Nem is akármilyeneket az elkövetkező időszakban.

Ezért az egészségpénztár megörökölt problémája kapcsán úgy, ahogy az elnök úr mondta, ezt megnéztem, és valóban jogi értelemben semmiféle olyan kötelezettsége nincs a honvédelmi tárcának, amely terhelne minket. Valóban egy magánpénztárról van szó, bár a tagjai között döntően, nagyon sokan katonák vannak. Vannak BM-es kollégák, vannak civilek és mások, de a legtöbb katona. Erkölcsi felelősség azonban szerintem van. Ezért kiadtam ezt feladatba és az új közigazgatási vezetőnek az a dolga, hogy ennek megteremtse a forrását, ha nem is egyszerre, de valahogy ütemezetten próbáljuk meg ezt valamilyen módon orvosolni, mert a katonákat ez sújtotta. Ha jól emlékszem, még a Buda-Cash-botrány okán alakult ki ez a helyzet, amelyet megpróbálunk orvosolni. Ebben is más sebességfokozatot kértem már, szeretném, hogy lépjünk e tekintetben. Bizonyos szervezeteknél már sikerült megoldani, de ott viszont azért, mert ösztönözték, sőt kötelezték az adott állomány tagjait, hogy legyenek ennek az egészségpénztárnak a tagjai. A HM nem kötelezte, ez önkéntes tagság volt, ettől függetlenül - mondom - szerintem erkölcsi felelősségi kérdés van. Ha a katonáknak tudunk ebben segíteni, akkor segítsünk. Úgyhogy bízom benne, hogy ebben is pozitív döntést tudunk hozni.

A szolgálati lakások kérdéskörében két út van, és mindkettő jelen van a honvédség jelenlegi állományában. Egyrészt van albérleti, lakhatási támogatás és van szolgálatlakás-rendszer. Ez a kettő így elég nehezen fenntartható és kevésbé logikus, átlátható. Azt látom, hogy alapvetően ma a NATO szövetségesek döntő többségében sok esetben inkább, legalábbis a hasonló sorsúak esetében, a lakhatási támogatás az, ami vállalható. Nyilván sok olyan lakásunk van még mindig olyan helyőrségben, amely már csak volt helyőrség, már nem működik. Ezeknek az értékesítése, leadása nem a mi feladatunk és lehetőségünk, hanem az MNV Zrt.-nek, tehát az állam részvénytársaságának, az NFM-hez tartozó zrt.-nek. Ezeket mind-mind, ami nem használatos, átadjuk a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium hatáskörébe, de nyilván a vezérkari főnök úr álláspontját is figyelembe véve, hiszen a katonákat ő képviseli elsősorban, mondom, hogy azt az irányt próbáljuk megszabni, hogy akik egyébként most ilyen lakásban laknak és megfelelő jogcímük, időtartamuk is van, azok adott esetben kedvezményesen megvásárolhatják majd. De szerintem át kell állnunk a lakhatási támogatásra, az albérleti hozzájárulásra, mert úgy látom, hogy ez az egyszerűbb. Az az idő elmúlt most, hogy lakásokat tudjunk építeni, aztán a katonáinkat ilyen módon tudjuk segíteni. Bár még ez is előfordulhat.

A 2 százalékos védelmi célként való megfogalmazása valóban elérhető. A tíz év távlatában nézve, ha ilyen ütemben tudjuk a GDP-t növelni és a gazdasági növekedés ilyen ütemű lesz, inkább így mondanám, akkor a GDP-arányos védelmi költségvetésünk növekedése is tíz év távlatában 2 százalék lehet. Ez nagyon nagy lehetőség a védelmi szféra számára is. Kiszámítható, ütemezett, tervezett fejlesztést tesz lehetővé, és ez egy egyfajta hosszabb, közép- és hosszú távon való gondolkodást jelent. A NATO-ban ezt nagy örömmel és megnyugvással vették és fogadták. Ezt szerintem tartanunk kell, bármilyen kormánya is lesz az országnak, ezt a növekedést tartanunk kell, mert szerintem a világ efelé megy és ezeket értelmesen, átlátható módon kell elkölteni. Tehát itt semmiféle olyan dolog nem megengedhető, hogy értelmetlen, pénz pazarló, esetlegesen hibás döntések legyenek. Nagyon következetesen végig kell vinnünk a fejlesztéseket, amelyek képességnövekedést jelentenek.

Hogy mennyire összehangolt mindez a visegrádi négyekkel? Tekintsük ezt a migrációs válsághelyzetet, a terrorizmus fokozódását Európában egy kihívásnak, amely egyébként megmutatja, hogy kikkel tudunk együttműködni, a problémát magát ugyanúgy látják-e vagy hasonló módon és hasonló válaszokat keresnek-e és keressük-

e még a szövetségen belül azokat, akik még inkább közelebb kerülhetnek hozzánk. A visegrádi négyeknek ez egy lehetősége. Úgy látom, mindannyian nagyjából hasonlóan látjuk a problémát és a kezelését, az orvoslását is. Ez a miniszterelnök úr által bejelentett európai közös hadseregnek szerintem a fontos pillére, alapja is lehet, ha ebben értelmes együttműködést fel tudunk mutatni. Már az elmúlt időszakban tudtunk, közös egységeket tudtunk létrehozni, a balti országok védelmének erősítésére is gondolok, hogy ott közösen lépünk fel, közös egységekkel menjünk oda. Hihetetlen jó a négy ország együttműködése hála a jó istennek. A védelmi miniszterekkel is nagyon jó a kapcsolat, mind a szlovák, mind a cseh, mind a lengyel miniszter úrral. Azt gondolom, ez egy példaértékű együttműködés lehet és egyben nagy is a felelősségünk, ugyanis ha az Unió számára ezt felmutatjuk, bízom benne, hogy pozitív kisugárzása lesz az Unió más tagországai számára is és komolyan veszik az Európai Unió védelmét.

Mindig volt erről dilemma, hogy európai védelmi képességek legyenek, védelmi identitás legyen-e. Mindig elsősorban a transzatlanti együttműködést emelték ki ebben, az Egyesült Államok haderejét, amely persze óriási haderő, de szerintem egy ilyen szövetségnek vagy közösségnek, mint az Európai Unió, természetesen elsősorban gazdasági tartalma van, de mégis nagyobb hangsúlyt kell helyezni a védelmére. És ebben a visegrádi négyek együttműködése szerintem példaértékű. Ezt még szorosabbá szeretnénk tenni és nyilván azokat a védelmi ipari fejlesztéseket is abba az irányba szeretnénk forszírozni, amelyben figyelemmel vagyunk arra, hogy a visegrádi négyeken belül más országok milyen fejlesztéseket hajtanak végre. Tehát ha lehet, egymást segítve egészítsük ki a képességeket.

Ma így, ahogy mondta az elnök úr, gyakorlatilag senki nem gyárt fegyvert Magyarországon. Régebben volt legalább kézilőfegyver-gyártás. Ma ez a képesség megszűnt.

Ezt mindenképpen szeretnénk visszahozni, hogy az önvédelmi képességünknek legalább az alapja legyen meg, és ebben is előrehaladott állapotban vagyunk. Tehát az elmúlt egy évben persze, nem sikerült mindent itt nyélbe ütni, de én bízom benne, hogy hamarosan ezzel is elő tudunk rukkolni.

Az NGM-mel és a BM-mel szorosan együttműködünk ebben a kérdéskörben, hiszen önmagunkban ez nem fog működni. Azokkal a fogyasztókkal - hogy így nevezem -, akiknek szükségük van fegyverekre, itt a fegyveres rendvédelmi szervekkel nekünk szorosan együtt kell működnünk, és ez azért egy jelentős piac, hiszen így a rendőrség állományának, a nemzetbiztonsági szolgálatoknak, a Vám- és Pénzügyőrség különböző egységeinek, de elsősorban a Magyar Honvédség alakulatainak szüksége van ilyen eszközökre.

Úgyhogy döntően ennyit tudtam volna mondani az elnök úr által felvetett kérdésekre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Alelnök úr!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP), a bizottság alelnöke: Köszönöm a szót. Miniszter úrhoz, Vezérkar Főnök úrhoz és a KNBSZ vezetőjéhez is fog rövid kérdés érkezni. Először is szeretném, nyilván a frakciónk és a pártom nevében is tolmácsolni a köszönetünket és az elismerésünket az állomány helytállásáért. Nyilván a nagyon mostoha körülmények közötti határvédelemben és természetesen és elsősorban a missziós munkában való részvételért, de a mindennapi munkában is. Ezt kérem, hogy tolmácsolják majd.

Nem tudom, hogy hány képviselő van még, kormánypárti, ellenzéki, de én egy három héttel ezelőtti pénteki napon Rószkétől Tompáig az egész határszakaszt személyesen végigjártam, mintegy egy nap alatt. Beszéltem az önök kollégáival,

beszéltem a rendőrség, a katonaság, a honvédség hivatásos állományú kollégáival, ezzel most nem foglalkoznék idő hiányában, de azt gondolom, hogy megér majd egy misét, hogy ott milyen állapotok vannak még mindig, és hogy min kellene ott változtatni az állomány szempontjából.

Amiket szeretnék konkrétan feltenni kérdésként: először is megjelent a sajtóban az a tény, hogy Dankó István közigazgatási államtitkárt leváltották. A sajtóban találgatásként vagy indokként megjelent az az indok, hogy Dankó úr az elmúlt időszakban egy személyben volt szinte minden Honvédelmi Minisztérium alatt működő, állami tulajdonú cég valamilyen szintű, rangú vezetője, igazgatósági tagja, felügyelőbizottsági tagja, elnöke, stb. És megjelent az a konkrét állítás is, hogy többek között a kerítésépítési projekt kezdeti szakaszában mintegy 2 milliárd forintot utalt ki vagy írt alá közigazgatási államtitkárként, mint a minisztérium részéről aláíró fél, annak a cégnek, amelyiknek egyébként igazgatósági tagja vagy valamilyen szintű menedzsment tagja volt, mint fogadó fél, és ezt írta a sajtó, hogy ez is felvetette Dankó úr eltávolításának az okát.

Szeretném, hogyha miniszter úr adna valamilyen választ a konkrét ügyre, Dankó úr felmentésére is, illetve annyit szeretnék akkor most itt véleményként is elmondani, hogy tudják, két dolog kifejezetten érdekelne, hogy a KNBSZ beszámolójában miért nem hallottuk ezt az ügyet, a KNBSZ vizsgálta-e ezt a folyamatot és tett-e jelzést arra, hogy ez nem annyira jó. Kettő, hogy szeretném világossá tenni, hogy ez tudják, olyan, mint a Mengyi-Voldemort-ügy. Az egy dolog, hogy egy fideszes országgyűlési képviselő ígér valamit és kér érte pénzt, hogy valamilyen pályázatot ki fognak írni egy minisztériumban, az igazán nagy baj az, hogy azt a pályázatot abban a minisztériumban ki is írták, és a mai napig nem tudjuk, hogy ki az, aki a kormány részéről és a minisztérium részéről egyébként ezt végrehajtotta, szó szerint úgy, ahogy egy országgyűlési képviselő kérte.

Jelen esetben az egy dolog, hogy Dankó úr megbízást vagy felkérést kapott arra, hogy egy személyben szinte az összes honvédelmi cég vezetőségében benn ücsörögjön, a kérdés az, hogy ki utasította erre, ki találta ki ezt a rendszert, és ki felelős azért, ami ott volt, mert tartok tőle, hogy nem Dankó úr kelt úgy valamelyik reggel, hogy kinevezte magát ezekre a pozíciókra. Ezzel kapcsolatban kérdezném, hogy miniszter úr az elődjével kapcsolatban, Hende úrral kapcsolatban vizsgálatokat elrendel-e, elrendelt-e, tesz-e feljelentést, ahogy egyébként ebben komolyan vitézkedett Hende úr az ő elődjeivel kapcsolatban, nem túl sok sikerrel.

A másik fontos kérdés az, hogy a létszámhiányra hallhatunk-e valamilyen biztató fejleményt, hiszen világos, ahogy szokta elnök úr mondani, napnál világosabb, hogy a Magyar Honvédség egyik tragédiája a meglévő létszámhiány, amit itt vezérkari főnök úr tavaly egyébként sokkoló módon egyszer be is jelentett, és azóta nyilvános is, hogy micsoda nagyságrendű feltöltetlen állomány van a békebeli állománytáblához képest, nemhogy a megnövekedett feladatokhoz képest.

Mi tettünk javaslatot, kértünk költségvetési átcsoportosítást, szeretttünk volna több diákot beiskoláztatni, a Fidesz ezeket a javaslatokat mindahányszor lesöpörte, tehát érdeklődnénk, hogy ezzel hogy állunk. És ennek egy alkérdése volt, hogy nyáron volt egy komolyabb felhőrdülés az ország részéről, amikor kiderült, hogy közmunkásokkal kívánna a honvédség megoldani ezt a problémát, és ezt úgy oldották meg, hogy szinte fenyegető hangvétellű levelet küldtek ki a közmunkásoknak, hogy akik nem vesznek ezen részt, azok milyen büntetést fognak kapni. Annak én is utánajártam, azt tisztáztuk, hogy ezt nem a Honvédelmi Minisztérium csinálta, ezt a belügy, illetve az emberi erőforrások minisztere, meg Lázár úr, meg mindenki mindenért felel, itt már nem nagyon lehet követni, de hogy ez a közös ló ez körülbelül így nézett ki és reparálták a helyzetet.

Amit szeretnék öntől kérdezni, miniszter úr, hogy döbbenet olvastam az ön válaszát, amikor megkérdeztem, hogy ezeknek a remek sorozásoknak és azon belül is a közmunkás-sorozásoknak mi lett az eredménye. Tehát ezek azért megtörténtek és arra voltam kíváncsi, hogy hány alkalmas közmunkást találtak vagy hány közfoglalkoztatott gondolta úgy, hogy neki a karrierjében kitörési lehetőség ez a honvédségi karrier, erre az volt az ön válasza vagy az ön nevében válaszoló államtitkáré, már nem tudom, hogy fogalmuk sincsen, mert önök ezt nem tudják. Tehát az azért egy picit ijesztő, hogyha a magyar Honvédelmi Minisztériumnak és a magyar honvédelmi miniszternek fogalma sincsen, hogy egy sorozás mennyire sikeres és hány ember jelentkezett egy sorozáson, merthogy állítólag erről sincsen adatuk. Én ezt nagyon nehezen tudom elképzelni, hogy nincs róla adatuk. Ha nincs, szerintem az még nagyobb probléma, mint hogyha mondjuk kínos, és ezért inkább nem akarják megmondani.

A helikoptereknél csak azt szerettem volna szóvá tenni, hogy mégiscsak éves beszámoló ez itt és mégiscsak új miniszter ugyan, de egy 2010 óta regnáló kormány minisztere, itt 2013-ban a szent eskü volt letéve, ötpárti egyeztetés volt a helikopterek ügyében, mindent megígérték, főleg a '14-es kampányban. Most ehhez képest a mai napig semmi nem történt annak a három vagy négy Mi-18-as helikopternek az akkori akármilyen beszerzése óta, meg most szó van felújításokról. De ha ez így megy tovább, tisztelt miniszter úr, akkor mire Pintér úr megkapja a szép, felújított német helikoptereit, lassan átveheti a Belügyminisztérium a Magyar Honvédség helikopter-képességét, vagy egyáltalán az ilyen típusú képességét, merthogy egy picit előrébb lesz, mint a Magyar Honvédség, ami egyszerűen elfogadhatatlan és nevetséges. Többek között azért, mert tipikusan olyan típusú képességről beszélünk, amelyik békeidőben a magyar civil polgári lakosság segítségére is tud lenni, és vannak olyan szituációk, amikor nagyon is, sőt semmi más nem tud akár a magyar polgári lakosság segítségére lenni.

Tehát ezt valamennyire megválaszolta, ezért inkább ezt is már csak véleményként mondanám. Teszem hozzá: a költségvetést mi teljesen máshogy látjuk, mint ahogy önök mondják, és ha a számokat megnézzük, az a baj, hogy nekünk van igazunk. Tehát a Honvédelmi Minisztérium idejéig, illetve jövő évi, szépen kimutatott megemelt költségvetése, miniszter úr, az szinte forintra megegyezik a kollégák, a hivatásosok törvényben garantált béremelésének fedezetével. Itt semmilyen komoly fejlesztésre való pénz az önök költségvetésében továbbra sincs, és azt gondolom, hogy ennek a bizottságnak az ülésén, főleg úgy, hogy minden a biztonságról és minden a magyar ember megvédéséről szól, azért azt mondjuk már ki, hogy ebből a szempontból megint szemfényvesztés folyik, és nemhogy helikopter-beszerzésre, másra sincsen igazán fedezet az önök se idejéig, se jövő évi költségvetésében.

És akkor még négy gyors kérdést. Egy: Erbílben együtt voltunk miniszter úr, és azóta se találkoztunk így együtt, mármint hogy Kósa úr, ön meg én. Az én jelenlétemben, és láttam, hogy szemfüles módon elnök úr elébe ment a kérdéseknek, de azért szeretném önöket szembesíteni, mert az idő már eltelt. Ebben a körben önök az orrom előtt, az ott lévő állomány minden egyes állománycsoportjának megígérték, nem én kérdeztem, nem ők kérdezték, önök ígérték meg, hogy a Honvéd Egészségpénztár ügyét és a lakásügyet rendezni fogják és konkrét megoldási javaslatokat mondtak azzal kapcsolatban, hogy még a jövő évi, azaz az idén tavasszal tárgyalt költségvetési vitában önök ezt képviselni fogják.

Sem Kósa úr, sem ön semmilyen javaslattal nem állt elő. Egészen a költségvetési vita végéig ezt a kérdést még itt a bizottsági ülésen sem tudtam feltenni és szembesíteni önöket azzal, hogy szerintem nem szép dolog, hogy elrepülve néhány ezer kilométerre az ott lévő katonáinknak mást mondunk bele a szemükbe, mint itthon. Annak örülök, hogy Kósa úr most felhozta ezt, csak azért vagyok szomorú,

mert legalább mi tudjuk már, hogy jövő tavaszig erre semmilyen lehetőségük nem lesz, ha csak valami nagyon komoly kormányzati akaratot ki nem tudnak csikarni egy olyan ügyben, amiben két éve nem csinálnak semmit. Az ügy többi részére vonatkozó konkrét kérdéseit Demeter Márta képviselőtársam fogja feltenni.

Szeretnék még egy olyan ügyet megemlíteni, amelyet szintén Demeter képviselőtársam fog konkrétan megkérdezni, én csak, mint a bizottság alelnöke kérdezném, hogy a tűzszerész vizsgálat jelentését, eredményét a Honvédelmi bizottság alelnökeként én, vagy a bizottság tagjai, bármelyikünk mikor kaphatjuk meg, mikor láthatjuk, és mikor számolnak be. Nyilván nem a mai napon, mert ez nem is alkalmas arra, hogy abból a megfelelő tanulságokat levonhassuk közösen.

A negyedik kérdés, amire szeretném a miniszter úr személyes válaszát kapni, az a botrány, amely az elmúlt napokban a Hír TV munkatársával történt a hadgyakorlaton a videó tanúsága szerint. Ha nem ismeri és gondolja, én direkt készültem, itt van bekészítve, lejátszom önnek a magyar sajtó nyilvánossága előtt a videót. Itt egy katonai egyenruhás ember fog egy civil riportert és az egyébként nem tudom, milyen szolgálati viszonyban lévő Hajdú János védelme érdekében, aki nem a Magyar Honvédség kötelékében van legalábbis az én tudomásom szerint, az ő személyes védelme érdekében egy nőt, egy újságírónőt fog meg a vállánál, nyakánál fogva és ránt vissza, amikor az egy hadgyakorlat során feltesz neki egy kérdést másodszer. Szeretném kérdezni a miniszter urat, hogy a honvédség munkatársa volt-e az, aki ezt tette, kivizsgálja-e és lesz-e annak valami következménye, hogy akár túlságos önmegfelelésből vagy nem tudom, miből, ilyet csinált. Pedig magyar katona még egyszer ne csináljon ilyet, mert azt gondolom, az a minimum, hogy ennek valamilyen következménye legyen.

Végezetül az utolsó kérdésem: folyik a kampány, rohangásznak különböző politikusok és magukat szakértőnek hívó emberek az országban fórumokat tartani. A másik, amivel sokkolták mostanában az országot, az Nógrádi úr. Világosan és egyértelműen kimondta, hogy márpedig tűzparancs nélkül a magyar határt a következő időszakban nem lehet megvédeni. Ezt nemcsak a fórumon mondta el, hanem utána egy híradós stábnak utólag is megerősítette, mondván, hogy ezt már egyre több európai politikus is kimondja, a téma az asztalon van és világosan kell látni, hogy valódi más megoldás Európában, ha tömeges támadás éri a határt, nem lesz. Öntől szeretném kérdezni, miniszter úr, hogy az ön minisztersége alatt bármikor is a magyar határ védelme érdekében lesz-e érvényes tűzparancsa a katonáknak a határon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Nagyon jó kérdések voltak. Köszönöm szépen. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Igyekeztem.)* Lesz néhány olyan kérdés, erre utalt alelnök úr... *(Dr. Vadai Ágnes közbeszólása.)*

ELNÖK: Elnézést, miniszter úr, csak néhány képviselő annyira izgatott, hogy... *(Dr. Vadai Ágnes: Nem!)* Az előbb jeleztem, hogy természetesen mindenkinek megadom a szót. Mondtam is, hogy Harangozó, Vadai képviselőtársam, Mirkóczki Ádám és Demeter képviselőtársam. *(Dr. Vadai Ágnes: Csak nem hallottam!)* Csak a képviselő ezt nem vette észre *(Dr. Vadai Ágnes: Olyan feledékeny, elnök úr, gondoltam, szólok!)*, vagy elfelejtette. De akkor most újra mondom. Ha gondolja, ezt minden hozzászóláskor elmondom *(Dr. Vadai Ágnes: Mindig hozzászólhatok? Rendben, szuper!)*, hogy a kedélyeket hűtsem. Tehát Vadai képviselőtársam meg fogja kapni a szót, a jegyzőkönyvnek is szeretném mondani, rögtön azután, hogy a kérdésekre válaszolnak az illetékesek. Miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Tolmácsoljuk a köszönetet az állománynak. Ez mindenképpen fontos dolog.

A közigazgatási államtitkár, Dankó úr leváltása nem függ össze azzal, hogy a HM EI Rt. milyen megbízásokat kapott, hiszen ez a honvédség száz százalékos tulajdonában lévő részvénytársaság. Ez így volt az önk időszakában is és azt megelőzően is. Ha valamilyen feladat volt, szerintem az helyes, ha a közbeszerzési törvény betartásával, maximális odafigyeléssel és átláthatósággal végezzük, ugyanakkor a honvédség tulajdonában lévő cégeket segítjük ilyen helyzetben. Az szerintem sem fért össze, hogy ilyen - hogy mondjam - sok irányú feladatot végez egy közigazgatási államtitkár. Ez egy örökség volt, ezért azon nyomban, még tavaly kezdeményeztem, hogy az államtitkár úr a négy HM cég igazgatósági elnöki mivoltáról köszönjön le. Meg is történt egyébként. Nyilván itt átadás-átvétel volt, elhúzódott egy-két hónapig ez a folyamat, de ha jól emlékszem, december folyamán vagy januárban lemondott ezekről a tisztségekről.

Semmiféle más képviselőkről nem szeretnék nyilatkozni, nyilván a mentelmi jogát felfüggesztettük, a parlament kiadta Mengyi Rolandot. Tehát nem hiszem, hogy bármilyen összefüggést kellene keresni ebben, nincsenek ilyen áthallások, mindenkinek vállalnia kell a döntéseiért a felelősséget. Úgyhogy amíg bíróság meg nem állapított valamit, addig szerintem senkinek nem célszerű nyilatkozni, hogy ki mit csinált. Dankó István 20 éven át, az önk időszakában is dolgozott a Honvédelmi Minisztériumban. Kiváló képességű és felkészültségű kollégáról van szó. Ettől függetlenül szerintem minden vezetőnek és minden miniszternek megadatott az a lehetőség, hogy megválogassa, kivel kíván együtt dolgozni. Az elmúlt egy év tapasztalata alapján erre a döntésre jutottam, úgyhogy nagyon köszönöm, ha ezt tiszteletben tartják. Természetesen senkit nem kívánunk bántani. Akinek bármilyen olyan információja van, hogy esetleges visszaélés történt, akkor mindenféle jogi lehetőség szerintem adott.

A létszámhiány egy égető probléma. Köszönöm, hogy ezt felhozta az alelnök úr. Hozzáteszem magunk között, mert láttam, van BM-es napirend is, hogy nyilván nem könnyíti meg a dolgunkat a mostani határvadász toborzás, mert azokat a célcsoportokat szólítja meg, amelyek egyébként érdeklődnének a katonai hivatás iránt is. Most nagyobb lendülettel nyilván a határvédelmi feladatok ellátása kiemelt feladat és jelzem, hogy ez egy olyan átfedése most az érdeklődői körnek, amellyel még nehezebbé válik a toborzásunk. Egyelőre annyit tudunk tenni, hogy elindítunk mi is egy toborzó kampányt, ha lefut ez a folyamat, a határvadászok toborzása. Addig és azt követően is a megtartó képességünket erősítenünk kell. Tehát nem elég toboroznunk és behoznunk a fiatalokat, hanem a bennlévő állományt is a megbecsüléssel, az illetményemeléssel, az odafigyeléssel, az emberi hanggal, a következetességgel, rátermettséggel, rátermett parancsnokokkal kell erősítenünk. Mert az a probléma, hogy ha bejönnek, nagyon sokan el is mennek egy bizonyos idő után. Ezen is változtatnunk kell. Ezt én kiadtam feladatba, dolgozunk ezen. Ez sem változhat meg egyik napról a másik napra. De valóban ez egy komoly kihívás mindanyunk számára.

A közmunkások kérdésköre valóban ezen a nyáron többször felmerült. Ragaszkodtunk ahhoz, hogy itt önkéntességről legyen szó. Nem mi készítettük el a különböző leveleket, mi nem fenyegetőzünk. Hogy egy hadsereg fenyeget? Nincs értelme, hogy fenyegetőzzön bárkivel szemben is. Önkéntes haderő van. Azt szeretnénk tehát, hogy ha a toborzási területünk az egyetemektől, főiskoláktól a közmunkás világig bárhova bármilyen munkahelyre kiterjedne, bárhol dolgoznak emberek, ha szeretne jönni a honvédséghez és vállalja a kiképzést, ezt a kihívást, akkor jöjjön hozzánk. Nyilván azért nekünk is kell egyfajta alkalmassági vizsgálatot

lefolytatni. Tehát azért vannak felvételi kritériumok, de szeretnénk olyan arculatot és olyan viszonyokat kialakítani, amellyel minél több ember közül válogathatunk.

A létszámadatokról is kérdezett az alelnök úr. Nem tudom, majd megnézem ezt a levelet, hogy mit válaszoltunk arra, amit az alelnök úr mondott. Sajnálom, ha ez gondot okozott. Nekem mindig azt mondják egyébként, hiszen hihetetlen sok kérdéssel bombáznak minket, amit én megértek, voltam én is ellenzéki képviselő, megmondom őszintén, nem voltam ennyire levelezős típus, tehát a töredékét kérdeztem. Úgy látszik, én is tanulhatok a mostani ellenzéki képviselőktől, a fiatalabb generációtól. Én nem voltam ennyire vehemens. Volt időszak, amikor lőttem sok mindenre, de ennyire vehemens nem. De öröm számunkra, hiszen ezt úgy kell felfogni, hogy mindent figyelnek és mindent néznek. Természetesen igyekszünk is mindenre válaszolni, ez a dolgunk, ez a kötelezettségünk. Nekem sokszor mondják azt, hogy olyan természetű kérdések is jönnek, amelyek létszámadatok, elsősorban hadrafoghatósági adatok, amelyek bizonyos szempontból nem feltétlenül tartoznak a nyilvánosságra, azt kell mondanom. Még a magyar emberekre tartoznának, de nem csak a magyar emberek nézik és olvassák a parlamenti híreket és az ott megjelenő válaszokat és kérdéseket, hanem mások is.

Tehát nemcsak barátok nézik, nemcsak a segítő szándék vezérli őket és a hibáknak a kiküszöbölésére igyekeznek ilyen módon segítő kérdéseket feltenni, hanem bizony, rossz szándékú emberek is figyelik ezt és adott esetben visszaélhetnek vele. Tehát vannak bizonyos nemzetbiztonsági érdekek is. De én meg fogom nézni ezt a konkrét levelet, hogy mit válaszoltunk erre.

A helikopter-beszerzés. Én értem a vehemenciát, higgyék el, amit lehet, megteszünk. Tehát az biztos, hogy a helikopter-beszerzést - ahogy ön is fogalmazott - ebből a költségvetési növekedésből, mert valóban ez arra elegendő most, ebben az évben, meg még a jövő évben is döntően, hogy a Gripen-törlesztőrészlet növekedését és az illetményemelést ki tudjuk fizetni, tehát nagyon komoly fejlesztésre ebből az erőforrásból nincsen kellő muníciónk. Bizonyos kisebb fejlesztést, meg még a Honvéd Egészségpénztár károsultjainak a kifizetését, meg egyéb más ilyen kisebb, finomhangolást - ha ezt kisebbnek lehet nevezni -, ezeket fogjuk teljesíteni, de nagyobb volumenű beszerzésekre ez a növekedés nem elegendő, ehhez további forrásokra van szükség.

Én bízom benne, hogy ezek a források meglesznek, tehát ezen dolgozunk. A tűzszerészvizsgálat eredményét szerintem bármikor megnézhetik. Tehát eddig is úgy volt, hogy ha jelezték ezt az igényt, bejönnek a képviselő hölgyek, urak és megmutatjuk ezt az eredményt, ami lezárult. Két vizsgálat is volt, meg tudjuk mutatni az írásbeli anyagot, úgyszólván a vezérkari főnök úr nyitott és ezt intézi, ha a bizottsági ülésen vagy bármikor jelzik a parlamenti titkárságon keresztül, ezt intézzük.

A Hír TV esete. Én megnéztem közben, mert nagyon korrekt volt, mert előtte alelnök úr elküldte nekem ma reggel ezt a levelet. Én később érkeztem erre a gyakorlatra, én nem tudtam, hogy ott bármi ilyen típusú probléma, vélt vagy valós probléma felmerült. Ez egy nagyon fontos közös gyakorlat volt. Ez egy lögyakorlat volt, ez egy lőtér volt Újdörögd településen, ez ott van Ódörögd mellett (*Derültség.*), és egy kiváló hely és kiválóan alkalmas arra, hogy lögyakorlatokat hajtsanak végre. Arra törekedtünk, hogy a Magyar Honvédség és a Magyar Rendőrség és a Terrorelhárítási Központ szakembereinek az együttműködése megvalósuljon, pont az új feladatok kapcsán, a terrorizmus elleni küzdelemben, ha ne adja a jó Isten, bármilyen támadás, terrortámadás érne az országot, arra nekünk fel kell készülnünk. A törvényi lehetőségek erre most már adottak, tehát közös, az együttműködést segítő gyakorlatokra szükségünk van.

Ez a gyakorlat erről szólt, egy közös művelet, amelyben lövészet volt. Most amennyire néztem ezt a felvételt, valóban történt ott egy 8 napon túl gyógyuló

gallérfogás, amely nem helyes. Tehát magát a jelenetet, amit én ott láttam, azt a képi jelenetet nem tartom helyesnek, mert nem ilyen fogásokat kell alkalmazni szerintem, ezt mint kungfus is mondom, de ez egy lőtér. A lőtérnek vannak biztonsági szabályai.

Én kértem erről egy jelentést, kértem erről egy vizsgálati jelentést, hogy mi történt ott. Amennyit lehetett látni valóban, azt láttuk, de ezt ki kell vizsgálni. Meg fogjuk nézni, és hogy ha hibázott a katona, akkor természetesen felelősségre fogjuk vonni. Egy biztos, hogy a lőtéren vannak biztonsági szabályok, a lőtéren még én sem rohángálhatok össze-vissza, meg nem mehetek oda, mert mondjuk megvan a rendje, hogy hová kell állni, mit kell csinálni. De azt is el kell mondani. Szóban egyelőre én gyorsan megkérdeztem, azt mondták, hogy mindent elmondtak az ott lévő újságíróknak, akiket nagyon tisztelünk, sajnálom, hogy ilyen eset előfordult. De egyébként pedig azt kell megvizsgálni, hogy ezeket, amiket ott elmondtak előtte - mondom, én jóval később érkeztem - az újságíróknak, hogy egy lőtéren mit szabad csinálni, hová lehet menni, hová lehet állni, az ő biztonságuk érdekében ezt közölték-e, és én nem tudom azt most pontosan megmondani, hogy ott ezt betartották-e vagy sem, de valóban akkor sem ilyen módon kell kifejezni a helyreigazítást, hogy hová kell állni és hová nem. Erőszakot nyilván nem kell alkalmazni, ilyen módon én ezt helytelennek tartom, de mondom: ki fogjuk vizsgálni és akkor tájékoztatjuk majd az alelnök urat arról, hogy milyen eredményre jutottunk.

Tűzparancs nélkül a határok megtartása. Én minden este járok ilyen fórumokra, folyamatosan mondatvadászat van, tehát az önök kollégái meg a sajtó képviselői folyamatosan jelen vannak, hogy hátha sikerül egy jó mondatot elcsípni. Nógrádi úrért nem tudunk felelősséget vállalni, ő egy olyan biztonságpolitikai szakértő, aki ezek szerint mond ilyet, én ezt most nem hallottam tőle. Én nem vagyok Nógrádi úr szóvivője, én nagy tisztelettel vagyok irányába, egy kiváló biztonságpolitikai szakértő, de őt kell megkérdezni, hogy ezt hogy gondolta. Azt, hogy a jövőben mi lesz, azt nem tudja senki sem, mi nem adtunk ki ilyen parancsot, úgyhogy egyelőre ezt tudom mondani. Tehát Nógrádi urat kell megkérdezni, hogy ő hogy gondolta és mikor ad tűzparancsot, de egyelőre nem Nógrádi György a Magyar Honvédség vezérkari főnöke és nem tervezzük most, hogy ilyen váltás lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársamé a szó.

DR. VADAI ÁGNES (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tábornok Urak! Azzal kezdem én is, hogy köszönjük szépen - ahogy itt már sokan elmondták - a Magyar Honvédség állományának a munkát, amit végeztek, és mérhetetlen nagy elismerésem mindazoknak, akik az ön mai jelentését összeállították. Mert ha valaki figyelmesen végighallgatta az ön mondandóját, akkor ebben nagyjából olyanokat lehetett hallani, hogy az a terv, azon vagyunk, nagyon dolgozunk rajta, úgy tűnik, minthogyha 2010 és 2016 között nem történt volna semmi a honvédelmi tárcánál. Mi ezt eddig is tudtuk, hogy nem történt semmi, de jelen pillanatban úgy néz ki, hogy ön átvette a miniszterséget, de sajnos, a körülmények, leginkább az anyagi jellegű körülmények nem teszik lehetővé azt, hogy valódi fejlődés induljon el a Magyar Honvédségnél. Már csak azt se tudom mondani, hogy toporgás legyen, mert számos esetben inkább az látszik, hogy visszafejlődnek a képességek.

Egy dolog volt, ami megragadta a figyelmemet, az az új egyenruha dolga, és rögtön beugrott a „gazdag országok fegyverkeznek, a szegény országok öltözködnek”, mármint a hadsereg tekintetében, de ezt a rendőrségnél is szokták mondani, és ez nem jó. Megmondom őszintén, hogy nagyon-nagyon kevésnek tartom azt, hogy újra azt halljuk, hogy majd 2016-tól a következő tíz évben a GDP 0,1 százaléka fog nőni a honvédelmi költségvetés, de hát ön is pontosan tudja, hogy ez aztán tényleg

sem mire se elég. Ezért van az, hogy se helikopterképesség-fejlesztés nincsen, se légiszállítóképesség-fejlesztés nincsen, és minden egyéb ügyben csak azt látjuk, hogy talán majd lesz valami. A védelmi ipar dolgában pedig nagyon nagyra értékelem, hogy próbálnak ebben a dologban tenni valamit, de azért mégiscsak a piac határozza meg, hogy a magyar védelmi ipar képes lesz-e valamire. Ha a piac egy részét a magyar állam adja, az tulajdonképpen a magyar költségvetés, és jelen pillanatban úgy látszik, hogy a honvédelmi költségvetés igen vékonyka.

Az ezer fős ambíciós szint kapcsán, azért ha lehetséges, és nem tartozik a védett adatok közé, azért egy pontos számot szeretnénk már. A 700-at is ezer fősnek szokták mondani, meg láttunk már olyat, amikor az 500 is az ezer fős ambíciós szint felé közeledett.

Ami a Hortobágyi Nemzeti Parkban bekövetkezett tragédiát illeti, azt én magam is többször jeleztem, hogy nagyon fontos, hogy azokra a hátramaradt családtagokra, akik ennek a balesetnek szintén az áldozatai, a Magyar Honvédség és a honvédelmi tárca figyeljen. Az, hogy az ön elődje mit művelt ebben az ügyben, az nem tartozik ide. Az, hogy ön ebben az ügyben megértette, hogy ez nem politikai kérdés, hanem humánus kérdése, ezt én magam nagyra értékelem, ugyanakkor világossá kell tenni, hogy az a vizsgálat, amit a vezérkari főnök úr lefolytatott ebben az ügyben, és amiről önök nyilatkoztak - nyilván majd el kell olvasnunk a jelentést, és én magam is szeretném -, az jelen pillanatban nem elégséges.

Tehát én azt nem tartom kielégítőnek, amit önök eddig a nyilvánosságnak elmondtak, különösen azért, mert ez nyilván csak magára a balesetre irányul, tehát csak és kizárólag arra irányult a vizsgálat, hogy hogyan következett be ott a baleset és mi történhetett, viszont nem vizsgálta a Hortobágyi Nemzeti Park bombamentesítésének egész folyamatát, különös tekintettel az előzményeket, és az első és legalapvetőbb kérdést. Ez pedig az, hogy mi indokolja egyáltalán ennek a területnek a bombamentesítését, mi volt az oka annak, hogy a Magyar Honvédség onnan majdnem egy évre levonult, volt-e nyomás valójában arra, mármint határidőnyomás, és ez jelentett-e problémát, és hogy az a cég, az a nyertes vállalkozó, amelyik végül elnyerte ezt a pályázatot, az valóban minden feltételnek megfelel-e.

Hozzáteszem, hogy a pályázatot kiíró és lebonyolító cégről is van szó ebben az esetben, nemcsak a nyertes cégről.

Tehát én azt szeretném kérni, és ez nyilván nemcsak a honvédelmi tárca feladata innentől kezdve, hogy ön tegyen javaslatot arra a kormányülésen, hogy az egész folyamatot vizsgálja ki a kormány egy összkormányzati szinten, merthogy ez nemcsak a honvédelmi tárcát érinti.

Az, hogy önök bejelentették, hogy további rendszabályokat vezetnek be a Hortobágyi Nemzeti Parkban a bombamentesítés kapcsán, azt mutatja, hogy valami azért mégis csak van. Tehát én értem, hogy az a legkézenfekvőbb válasz, hogy a bomba volt az oka a balesetnek, ami nyilván a közvetlen balesetnek akár lehetett is az oka, mondom ezt anélkül, hogy láttam volna a jelentést. De azt, hogy összességében ide vezetett ez a szituáció, ez az egész folyamat, azt nem a bomba okozta. Ott más okok vannak. Ezért vizsgálni kell a balesetet megelőző, a Magyar Honvédség részvételét kikényszerítő pályázatot is. Ugyanis a Magyar Honvédségnek nem alapfeladata, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park területén mentesítsen. Aki ismeri a területet, pontosan tudja, hogy nagyon-nagyon régóta, évtizedek óta ezt a területet úgy hívják, hogy bombatér. És azért hívják így, mert ott gyakorlatoztak, ott próbáltak ki mindent. Minden négyzetmilliméteren van robbanó eszköz. Ezért kezdtem azzal a kérdéssel, hogy hogyan lehetséges az, hogy egyáltalán ezt a területet bombamentesítik. És ez már innentől kezdve nem a HM-é. Úgyhogy erre szeretném önt kérni, ebben tegyen hathatós lépéseket, hogy összkormányzati vizsgálat induljon az ügyben, és természetesen én is bele szeretnék tekinteni valamennyi vizsgálatba.

Az alelnök úr már feltette kérdésként ezt az újságíró-rángatás dolgot a hadgyakorlat kapcsán. Ön ezt vizsgálni fogja. Azt természetesen elfogadom, hogy vannak bizonyos rendszabályok, de innentől kezdve azt kell mondanom, hogy önök a TEK vezetőire nem nagyon figyelnek, ő nyilván lófrálhat fel-alá. Őt ugyanis nem rángatták. Nem is értem, hogy őt miért nem rángatták. Ez a Magyar Honvédségnek volt a hadgyakorlata. A Magyar Honvédség volt a szervező, feltételezem, ugyanis... *(Elnök: Közös volt! - Közbeszólások: Közös!)* Közös parancsnok van, van valaki, aki a hadgyakorlatnak a felelőse. Mindenesetre érteve azt, ahogy ön ezen az ügyön humorizált, én egyáltalán nem találok humorosnak, ami ott történt. Nem rángatunk! Nem csak újságírót, nem csak nőt, senkit nem rángatunk! Különösen nem a Magyar Honvédség egyenruhájában, mert az szégyent hoz a Magyar Honvédségre. Akármilyen vizsgálat lesz és akárhogy is mondja ön azt, hogy vannak rendszabályok, még egyszer mondom, ezzel tökéletesen egyetértek, de már általános iskolában egészen kiskorban megtanítták a gyerekeknek, ha nem az iskolában, akkor otthon, hogy hogyan lehet ezt máshogy is megoldani, minthogy hátulról egyszerűen elrángatja onnan az újságírót. Nagyon szeretném tudni, hogy ki volt az illető és melyik alakulatnál szolgál. Nyilván az egész alakulatra innentől kezdve meglehetősen rossz fényt vet a dolog.

Ön az elmúlt napokban igen sokat jeleskedett a gyűlöletkampányban. Én nem nagyon örültem annak, hogy ön, mint honvédelmi miniszter haknizik, mert szerintem ez veszélyes terület. Ön azt mondta, hogy most nem fegyverrel kell megvédeni a hazát és a beszámolójában is beszélt arról, hogy hazafias kötelezettsége is van a polgároknak, most azzal kell megvédeni a hazát, hogy elmennek az emberek szavazni és nemmel szavaznak. Érdeklődni szeretnék akkor, hogy ön szerint, ha valaki nem megy el, nem úgy szavaz, ahogy önök szeretnék, akkor ő nem védi a hazát, akkor az az illető nem hazafi. Ez az ön olvasatában ezt jelenti? Nem mint KDNP-s politikus, mint honvédelmi miniszter, és ezt nagyon nehéz kettéválasztani, de ön szerint a hazát csak úgy lehet védeni, hogy valaki elmegy szavazni és úgy szavaz, ahogy a kormány mondja, vagy ön szerint úgy is lehet védeni a hazát, hogy például írásbeli kérdéseket teszünk fel és felhívjuk a figyelmet az esetleges hiányosságokra, vagy szolidaritásunkat fejezzük ki a Magyar Honvédséggel, amikor olyan probléma van?

Ezt azért teszem fel, mert az ön elődje jeleskedett az ilyen dolgokban. Ön eddig tartózkodott ezektől a dolgoktól, és én ezt nagyra értékelem, mert azt gondolom, hogy egy honvédelmi miniszternek nagyon oda kell figyelnie, hogy mit mond ilyen ügyekben. Ha már ez a gyűlöletkampány van, igaz-e az, hogy több laktányában is a parancsnok összehívja az állományt és utasításokat ad a katonáknak a népszavazáson való részvételre? Nem megerősített információ, de szeptember 14-én Szentendrén állítólag történt egy ilyen eset, ahol instrukciókat adtak a katonáknak, hogy mit kell csinálni ezekben az ügyekben.

A tűzparancs kérdéséről Harangozó alelnök úr beszélt. Én csak jelezném, hogy a HM háza tájékán vannak azért jobb szakértők. Tehát ha mindenképpen be akarják vonni a biztonságpolitikai szakértőket a kampányba, akkor találjanak már jobbkat, mint az ufósok, meg a tényleg össze-vissza beszélgető, mesélgető Nógrádi kolléga. Meglehetősen kínos szerintem, ha ők a kormányzat biztonságpolitikai szakértői. Vannak jobbak.

Miniszter úr, tájékoztatni szeretném önt, hogy katonai rendőrség jellegű szervezet létezett korábban, katonai rendészetnek hívták. Tájékoztatni szeretném önt arról, hogy nem újdonság a Magyar Honvédség életében, hogy különleges műveleti zászlóaljok léteztek, ahogy ön is mondta, tehát létezett különleges műveleti erő Magyarországon az ön érkezése előtt is. Nem tudom biztosan, a kollégái elírták, de befogadó nemzeti támogatás is volt Magyarországon korábban. Miniszter úr, ezen ne

vitatkozzunk, mert volt, volt befogadó nemzeti támogatás. Természetesen, ahogy volt tartalékos rendszer is.

A területvédelem kapcsán valóban igaz, hogy nagyon sokat vitatkoztunk és fogunk is vitatkozni. Ön kiemelte és fontosnak tartotta a kibervédelmet, és én ezzel egyetértek. Szeretném jelezni, hogy kibervédelmet Magyarországon nem járási területvédő zászlóaljakkal lehet megcsinálni, hanem pár olyan emberrel, aki tudja használni az internetet. Talán nem haszontalan a honvédelmi tárca kötelékében sem, ha vannak ott olyanok, akik például a kormányzati informatikai rendszert meg tudják védeni. Tőlem lehetnek járási szinten is ezek az informatikusok, félreértés ne essék, de azért szerintem ebbe az irányba lenne érdemes menni, különösen annak figyelembevételével, hogy a mi környékünkön, egy részén legalábbis, szerintem baráti országok vannak.

Ön említette a légi szállítási képesség gondjait. Igaz-e, hogy emiatt volt olyan, hogy késett szabadságos katonák hazaszállítása? Hallottunk ilyen híreket is, hogy a légi szállítási képesség ilyen típusú gondot okozott.

Miniszter úr, ön beszélt arról, hogy Magyarországon is bármikor előfordulhat terrorcselekmény. Szeretném megkérdezni, ha már itt a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálatok vezetője is, hogy van-e erre vonatkozóan bármilyen megalapozott információ, konkrét terrorfenyegetés van-e Magyarországgal szemben. Mert ha igen, ha van ilyen konkrét fenyegetés, gondolom, erről a magyar polgárokat külön tájékoztatni kell. Fel kell készülni. Ha pedig csak arról beszél, hogy megnövekedett biztonsági kihívások vannak, akkor inkább használja ezt a kifejezést. Én értem, másfél hét, de tudja, az internet és a sajtó megőrzi ezeket a mondatokat.

Ön beszélt a Buda-Cash ügyről, amely kapcsán a Honvéd Önkéntes Egészségpénztár hogy áll. De van itt egy másik ügy, a Quaestor-ügy, amely kapcsán kiderült, hogy bizony az a Földművelésügyi Minisztérium alá tartozó állami szervezet, amelynek a stratégiai élelmiszerkészletek tárolása volt a dolga, az felszámolódott és lényegében nincsenek stratégiai élelmiszerkészletek Magyarországon. Alapvető a búza, árpa, cukornád s a többi és nincs arra vonatkozóan központi állami instrukció sem, hogy a magyar állampolgárok, ha bármilyen probléma van, akkor milyen készlettel rendelkezzenek. Mint amilyen van Németországban. Az nem újdonság, tudjuk, időről időre ezt felülvizsgálják. Ugye, azért én jól tudom, hogy ha mégis elfogyna a búza, elfogyna a kaja, azért lenne olyan szervezet, amely tudna segíteni a magyar állampolgároknak? A Magyar Honvédség ebben az ügyben - hogy mondjam - mégis tesz szükséges lépéseket és történik valami annak érdekében, hogy ezek a készletek legalább kismértékben rendben legyenek? *(Dr. Simicskó István: Karcaqi birkapörkölt van!)* Nézze, nálam mindig van, félreértés ne essék, csak az kevés stratégiai tartalékkészletnek! Nem feltétlenül háborús vagy polgárháborús helyzetről beszélünk, hanem bármilyen olyan természeti katasztrófáról, olyan járványról vagy éppen olyan élelmiszert, növényeket és állatokat érintő betegségekről, amelyek alapvető problémát okozhatnak Magyarországon.

Szerintem ez egy nagyon komoly biztonsági kérdés és a Magyar Honvédségnek vagy a honvédelmi tárcának van ebben dolga.

És végül az utolsó kérdésem: önök biztosan tudják, hogy jogerősen is felmentették a Katonai Biztonsági Hivatal volt négy kollégáját - tudjuk, hogy kikről van szó - közokirat-hamisítás ügyében. Ezeket az embereket meghurcolták, az előző politikai vezetés mondjuk azt, hogy nem túl szépen beszélt az önök kollégáiról, az önök katonatársairól. Kérdezem miniszter urat, illetve... hát leginkább miniszter urat, mert én katonát nem hozok olyan helyzetbe, még akkor sem, ha öltönyben van, hogy neki kelljen politikai kérdésre válaszolni, hogy bocsánatot kérnek ezektől a kollégáktól? Nem kell legyinteni, tábornok úr, ez egy nagyon fontos kérdés. Azt nem mondhatom meg, hogy ki az a négy név, mert ön is tudja, hogy ez államtitok, de

nyilván az iratokat látta vagy láthatta, mint miniszter, vagy beszámoltak önnek arról, hogy jögerősen ezt a négy kollégát felmentették. Bocsánatot kérnek-e ezektől a katonáktól? Politikustól nem kell, azt mi el szoktuk intézni magunk. De a Magyar Honvédség eddig azt gondolom, hogy töretlen gyakorlata volt, hogy a katonáival úgy bánik, hogy arra 10, 20 és 100 év múlva is, az utódok is büszkék lehessenek. Most jelen esetben nem úgy bántak ezekkel a katonákkal. Történik-e ebben az ügyben bármilyen lépés? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr!

DR. VADAI ÁGNES (független): Elnézést, még egy utolsó kérdés, bocsánat, még egy utolsó kérdés kimaradt a listámról.

ELNÖK: Parancsoljon!

DR. VADAI ÁGNES (független): Bocsánat, elnök úr. Az MTVA maga jelezte, hogy nemcsak a Belügyminisztériumnak, a honvédelmi tárcának is van dolga az MTVA-val kapcsolatosan, hiszen az egy nemzetbiztonságilag védett intézmény. Ezt maga az MTVA nyilatkozta, hogy a Belügyminisztérium mellett a HM-nek is van dolga. Önök tudják, hogy bepoloskázták az MTVA irodáit, biztosan hallottak erről. *(Dr. Simicskó István: Nem.)*

Ne haragudjon, miniszter úr, önök mit csinálnak? Ön semmiről se hall, semmit sem olvas, ez egy elég nagy probléma. Ha gondolja, akkor minden reggel szívesen elmondom önnek a legfontosabb... *(Dr. Simicskó István: Próbálok a haza védelmére koncentrálni!)* Ez a haza védelme, mert egy nemzetbiztonságilag védett objektum bepoloskázásáról van szó, amelyet megtaláltak, állítólag vizsgálódtak is. Honnan veszi az MTVA, hogy a HM-nek van dolga ott benn az intézményben, és hogyha van dolga, mint nemzetbiztonságilag védett objektumban, önök nyilván gyakran beszélnek a polgári kollégáikkal, meg segíthetnének nekem eligazodni abban, hogy hogyan lehetséges és lehetséges-e, hogy egy nemzetbiztonságilag védett objektumban, amit elvileg ellenőriznek a titkosszolgálatok, poloskákat találnak? Tudja, nem azt a bogarat, nem a bogár, tudja, lehallgató berendezés, segíték. És indult-e az MTVA-s ügy kapcsán bármilyen vizsgálat vagy ellenőrzés, hogy mi a helyzet akkor a HM-es objektumokkal, amelyek nemzetbiztonságilag és katonai szempontból kiemelten védettek? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tessék!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönjük szépen. Mindig hasznos, ha az ember művelt és felkészült és informatív bizottsági tagokkal találkozik, mert sok új információt hallottam. *(Dr. Vadai Ágnes: Jöjjön gyakrabban, segíték!)*

A katonai rendészet a volt katonai területen a különleges műveleti zászlóalj volt, ez így van, csak ezek létszámát növeltük, a feladatát bővítettük, egy katonai rendészeti központot hoztunk létre, új képességekkel, új eszközökkel láttuk el őket, aminek már itt volt az ideje, és ugyanezt tettük a különleges műveletiseknél is. Tehát megerősítettük ezt a képességet. Én nem azt mondtam, hogy a nulláról létrehoztuk, hanem megerősítettük ezt a képességünket, ami szerintem fontos, és tovább erősítjük. Tehát le is lehetne építeni, tehát ez is lehetne eredmény, mert önöknek azért volt - nem önnek, hanem nyilván az ön elődeinek volt ebben szerepe, de most ne mutogassunk hátra, hanem én azt mondom, hogy őszintén, amit egy év alatt meg lehetett tenni, azt megtettük. Nem egyszerű feladat, hiszen ön is látta belülről. Van bürokrácia, van sok minden, de egyébként pedig haladni kell előre. Nekem az az

elvárássom, hogy kaptam egy lehetőséget, az ország védelmét szolgálhatom ilyen módon, ilyen minőségben, én szeretnék eredményeket felmutatni az ország biztonságában.

Ebben szeretném kérni az ön segítségét, mert látom, hogyha pozitív észrevételeket tesz, meg negatívokat is, azzal nagyban hozzá tud járulni, reméljük, hogy ez így lesz a jövőben is.

A befogadó nemzeti támogatásra vonatkozóan én szembesültem azzal a ténnyel, hogy nem volt aláírt megállapodás, szerződés erre a feladatrendszerre. Gyakorlatilag utolsóként a NATO-ban mi írtuk alá ezt a lehetőséget. Tehát ezt önök sem írták alá, nem tudom, miért, 1999 óta vagyunk NATO-tagok. (*Dr. Vadai Ágnes: Nem.*) De ez így van, nyugodtan lehet ezen vitatkozni, de ez tényleg így van.

Tartalékos rendszer is volt, persze, 2010-ben 17 tartalékos katona. Most hadd ne soroljuk el őket név szerint, de persze, volt, csak azért mégiscsak most van azért 5500, ami persze nem ideális állapot, és az egészért azért mondom, hogy új alapokra kell helyezni. Ez munka. Tehát ez nem úgy van, hogy majd úgy magától kialakul, ezért dolgozni kell. Ezen dolgozunk, ezt tesszük. Tehát igenis, ezt is elkezdjük erősíteni és tényleges tartalékos katonai képességet szeretnénk létrehozni, és bizony, a területvédelem az továbbra is fontos feladat, mert a haza védelme egy területből áll, van persze értékrendvédelem is és sok-sok minden, de itt bizony, ez egy komoly feladat. A kibervédelem is fontos, ez a kettő szerintem nem üti egymást, hanem kiegészíti, hiszen ma már nemcsak szárazföldön vannak küzdelmek, nemcsak a légtérben, nemcsak a vizeken, hanem a kibertérben is, tehát egy négydimenziós műveleti tér van, amely arról szól, hogy igen, ebben a világban erre is fel kell készülnünk. Önnek az egyik kérdése az volt pont a miniszteri meghallgatásomon egy évvel ezelőtt, hogy mit tesztek a kibertámadások kivédésére. (*Dr. Vadai Ágnes: Nem sok mindent!*) Tehát átmehetünk ilyen párbeszéd formájába is, de a lényeg az, hogy igenis, sokat teszünk és szeretnénk ezt a képességünket növelni, mert nem szeretnénk, ha Magyarország kiszolgáltatott lenne ebben a térben.

Egy szerencsénk van természetesen, hogy tengeri csatahajókat meg tengeralattjárókat nem kell vásárolnunk, tehát abban a világban nem tervezünk semmilyen ütközetet. A többiben sem, csak szeretnénk védeni az országot és a magyar emberek biztonságát.

A légiszállítási képesség vonatkozásában én késésről nem tudok. Valóban ez a képesség, tehát a váltásnak a problematikája, hogy időben megtörténjen, pontosan, tervezhetően, legyen ilyen tudásunk, felkészültségünk, ez indokolja, hogy én első helyre ezt helyezem, még megelőzve a helikopterképességet is, mert helikopterképességünk valami van. Most a négy Mi-17-es felújításával ez a képesség kielégítő szintre feljön, de nyilván itt sem állhatunk meg, de ez a legfontosabb, a légiszállító-képességünk, ha most itt választanom kell, a katonák egyéni elismerése vagy egyéni felszerelések elismerése, megbecsülése mellett.

A terrorcselekményekre bármikor lehet számítani Magyarországon. Ebben majd nyilván az altábornagy úr is mond néhány szót, néhány mondatot. Azt azért szerintem mindenki látta az elmúlt egy évben, ami korábban ilyen intenzitással, ilyen mértékben nem volt, és ahogyan Kósa elnök úr fogalmazott, azt azért kár cáfolni, hogy a migráció és a terrorizmus kéz a kézben jár. Tehát ezt azért mindannyian látjuk, hogy igenis, a migrációt nagyon szépen kihasználták terrorszervezetek és sok-sok terroristát juttattak be Európába. A brüsszeli támadás, Brüsszel az Európai Unió, az Európa Parlament központja, ez bárhol bekövetkezhet (*Dr. Vadai Ágnes: Valami konkrétumot!*), nem beszélve a nizzairól meg a párizsiról, a nők elleni erőszakról. Tehát ezeket mind-mind érzékeljük és látjuk, ezt kár lenne cáfolni, kár lenne tagadni és elbagatellizálni. (*Dr. Vadai Ágnes: Konkrét információ?*) A konkrét információt természetesen megfelelő körben meg kell tenni.

A stratégiai tartalékokra vonatkozóan: az egy rendszerváltásbeli örökség, ezeket szerintem mindannyian tudjuk ebben a körben, hogy más volt mondjuk a Varsói Szerződésben a stratégiai tartalékok képzési rendszere, más volt, amikor minden állami tulajdonban volt, és más, amikor egy privatizációs folyamat ment végig az elmúlt 20-25 évben, és rengeteg külföldi érdekeltségű cég, rengeteg magáncég alakult. Meg ment is tönkre, de most ez mindegy ebből a szempontból. Az állami cégek száma ilyen módon, meg a stratégiai tartalékok képzése szempontjából, mint állami feladat, az jelentősen csökkent. Tehát nem lehet kötelezni mondjuk egy nagy külföldi érdekeltséget, aki itt van, hogy a magyar vélelem szempontjából stratégiai tartalékokat képezzen. Mondjuk egy konzervgyárat, hogy gyártson mondjuk májkrémet a Magyar Honvédség számára, ha baj történik.

Tehát ettől függetlenül ez valóban egy fontos dolog, erre fel kell készülnünk, de szerintem sokkal fontosabb most az, hogy a hadiipart fejlesszük, mert legyen védelmi képességünk. A stratégiai tartalékok képzési rendszeréről nyugodtan lehet szerintem akár zárt körben is majd beszélni, hogy ezzel hogy állunk. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Hogy mondja?

ELNÖK: Bocsánat! Miniszter úr, a dünnögés joga a képviselőket megilleti *(Dr. Vadai Ágnes: Nem dünnögtem, hangosan mondtam!)*, nem kell figyelembe venni! Csak akkor kell figyelembe venni, ha szót kér egy képviselő. Általában a parlamentben is van rend, hát még egy honvédelmi bizottságban! *(Dr. Vadai Ágnes: Óh!)* De ezt még azok is tudhatják, akik korábban a honvédelmi tárcánál dolgoztak, csak elfelejtették, hogy van valami rend az életben. Öné a szó.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Próbálok udvarias lenni.

A lényeg a feljelentett katonák vonatkozásában, bár pontosan nem tudom, de szerintem, ha itt egyáltalán valakinek bocsánatot kell kérnie, akkor annak kell, aki a feljelentést megtette. De én nem tettem feljelentést. Egyébként pedig, ha ebben bármilyen munkajogi feladatom van, annak természetesen állunk elébe. De nem tudok erről, hogy a bíróság ilyen természetű ítéletet hozott volna. Ezt nem kívánom különösebben kommentálni, mert ez a múltban történt.

Az MTVA és a Honvédelmi Minisztérium kapcsolata milyen? Jó a kapcsolatunk. Néha elmegyek, ha meghívnak, televíziós műsorokba. Én különösebben nem törekszem arra, hogy feleslegesen szerepeljek. Próbálok minimalizálni az ilyen természetű szerepléseimet, amilyen megnyilatkozásaim vannak, azok szerintem az ország védelme szempontjából fontos megnyilatkozások. Erre törekszem. Arról, hogy milyen rovarok meg poloskák, vagy nem tudom, mik, bármi van, ezekről nem tudok. Ha valaki tud, a kollégáim mindjárt tájékoztatást adnak arról, hogy van-e valami együttműködésünk.

Visszalapozva, mit mondott még Vadai Ágnes képviselő asszony, látom, hogy a szavazás kapcsán kérdezett. Hogy milyen gyűlöletkampány, ezt nem tudom pontosan, nem tudom, mire érti, mert ez nem gyűlöletről szól, hanem ez egy nemzeti ügy. Valamennyi fórumon, ahol részt veszek, higgye el nekem, mindenhol elmondom, és ezt őszintén vallom, hogy kevés olyan dolog van, ami ennyire nemzeti ügy. Vannak kérdések, amelyeket adott esetben párthovatartozásunk okán másképpen látunk, és ebben lehet szakmai érvekkel vitatkozni, ez a rendje a többpárti demokráciának. De ez ténylegesen nemzeti ügy, ez felette áll a pártpolitikai hovatartozásokon. Én mindig erre hívom fel a figyelmet, hogy ha valami, akkor az igenis nemzeti ügy, hogy egyébként kikkel akarunk együtt élni és tömegesen. Ma már Martin Schulz arról beszél, hogy nincs felső határa a kvótának, hanem majd amennyien jönnek, mindenkit elosztunk és be kell fogadni. Nekem, higgye el, nagy szívem van, én

minden kultúrát, minden embert tiszteletek. A politikusi pályafutásom során soha sem személyeskedtem, soha nem mentem bele, nemhogy gyűlöletkeltésbe, hanem személyeskedő kijelentésekbe sem. Nem illetem semmilyen jelzővel az adott politikustársaim álláspontját, még ha más véleményen voltak is, a személyét meg különösen nem. Erre mindig is törekedtem. A kölcsönös tisztelet, szerintem ez a legfontosabb. A politikai kultúránkat ez kellene hogy jellemezze.

De egyébként ezen már szerintem sajnos régen túlvagyunk, de mindegy, amit lehet, tegyük meg egy ilyen kampányban, mert ez egy kampány, amikor az ország jövőjéről dönthetünk, amely alapvetően befolyásolhatja a kultúránkat, mert mégiscsak tisztelettel minden civilizáció, minden vallás, és minden nép, nemzet iránt, mert mindenki értéket hozott létre, mindenki érték alapon működik, de ha ezeket az értékeket hihetetlen mértéktelenséggel összekeverjük, ebből nagyon komoly biztonsági problémánk lehet. Én erre igyekszem felhívni a figyelmet. Ezt nem tartom szerencsés folyamatnak. Ott kell segíteni, ahol a baj van, ahogyan az elnök úr is mondta, oda kell menni. Mi oda megyünk. Tehát ott vagyunk, 863 katonánk van, jelentem, az közelebb van az ezerhez, mint az ötszázhoz, mondhatjuk azt, hogy közel ezer. De ezer fő az az ambíciós szint, amit meghatároztunk. Tehát ezt a képességünket igyekszünk tartani. Ez egy nagy erőfeszítés egyébként, hozzáteszem. Ez egy nagyon nagy áldozat, hiszen például a cseh barátaink 460 katonával vannak jelen külföldi misszióban, horvát barátaink 150 katonával. Azt kell mondanom, hogy erőnkön felül ott vagyunk. Még a román kollégáink is kevesebb, nagyjából 500 fővel vannak külföldi szolgálatban. Tehát úgy érzem, hogy helytállunk. Ezért el is ismeri a NATO ezt a tevékenységünket. Tizenegy katonánk halt meg kinn külföldi misszióban. Tehát életet is adunk, életet áldozunk, magyar katonák életét azért, hogy ott béke és biztonság legyen.

Humanitárius segílyt adunk ezeknek az országoknak, iskolákat, kórházakat, utakat, hidakat építünk, pont azért, hogy az élet normális feltételeit biztosítsuk. Ez egy nagyon komoly feladat. Igenis nemcsak beszélünk róla, hanem teszünk is, amire az erőnkből futja. Az Európai Uniónak sokkal nagyobb erőt kellene odaküldenie, sokkal több áldozatot kellene hoznia, hogy ott béke legyen és ott alakítsuk ki az élet normális feltételeit. Ehelyett behozzuk a különböző problémákat. Én ezt így látom, engedje meg, akár KDNP-sként, akár honvédelmi miniszterként, mert így érzem. Meggyőződéssel vallom ezt, és én senkit nem gyalázok ezeken a fórumokon, de egyébként szerintem - idézőjelben - igenis ez egy hazafias cselekedet és nem kell fegyverrel védeni a hazát, ezt a katonáink megteszik.

Egyébként pedig az állomány tagjainak, mint állampolgároknak, a Magyar Honvédségnél, vagy a rendőrségnél szolgálatban lévőknél, akik, mondjuk, védelmezik a határt, igenis adjuk meg a lehetőséget a szavazásra, hiszen ők is magyar állampolgárok. Tehát szükség van arra, hogy ezt tudja az állomány. Nem mondjuk meg, isten ments, hogy hogy szavazzon. Én a választási fórumokon megmondom, hogy szerintem úgy kell szavazni, hogy. De azt különválasztom, és nem megyek el állománygyűlésekre. De az, hogy a katonák tudjanak arról, hogy van egy ilyen, az szerintem fontos, mert a demokrácia így működik. A katonák is állampolgárként elmehetnek szavazni és ennek a módjáról érdemes tájékoztatást adni. Ezt jogszabályszerűen, tisztességesen tesszük, nem gyűlöletkampány módjára és nem tudom, milyen módon, ahogy ön ezt itt elmondta. Ez mindig is így volt, az önök időszakában is így volt, ha parlamenti vagy önkormányzati választások voltak, állománygyűlések voltak, ott elmondták a katonáknak, hogy szavazás jön, emberek és vegyenek részt rajta. Remélem, nem mondták meg az önök időszakában sem, hogyan kell szavazni. Mi sem mondjuk meg. De különválasztva ezt a civil fórumoktól, ott én elmondom igenis, hogy ezt fontos, történelmi jelentőségű, sorskérdésbeli ügynek látom, ez egy nemzeti ügy, valós nemzeti ügy. De senkit nem bántunk, hogy így vagy

úgy szavaz. Azt mondjuk, hogy ez igenis rendes, normális emberi magatartás, ha elmegy és szavaz. *(Dr. Vadai Ágnes: És aki nem megy el?)* Az az ő döntése.

ELNÖK: Köszönöm. Mirkóczki Ádámé a szó!

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tekintettel arra, hogy nekem már a nemzetbiztonsági bizottságban a múlt héten volt alkalmam ezekre a kérdésekre adott válaszokat is hallgatni és a beszámolót is, egyéb aktualitással kapcsolatban lenne kérdésem, amely az ellenzéki opponenciám miatt tűnik esetleg kötözködőnek.

Tegnap megjelent több sajtóorgánumon az újdörögdi hadgyakorlattel kapcsolatban egyéb is az újságírókat ért atrocitás mellett. Egészen konkrétan arra gondolok, hogy ha lehet hinni a híradásoknak nyilván a megfelelő feltételekkel kezelve, az újságírókat arról tájékoztatták, hogy a délután folyamán, amint véget ért a hadgyakorlat, ott más nem lesz. Az egyik szaklap fotókat is közölt az amerikai Black Hawk helikopterek megjelenéséről és aktív részvételéről a hadgyakorlaton. Ezzel kapcsolatban tennék fel kérdést, mert szerintem az senki előtt nem titok és itt is elhangzott számtalan esetben, hogy milyen nehézségek és kihívások előtt van a honvédség a forgószárnyas egységek tekintetében. Különösen akkor, ha éjszakai feladatokat vagy műveleteket kell végrehajtani. Ezzel kapcsolatban érdeklődnék, mert a problémát, a sajtó kicsit firtató szándékát az adta, hogy a Honvédelmi Minisztérium honlapján is megjelentek ezek a képek, majd a sajtóérdeklődés következtében lekerültek. Ez pedig már okot adott arra, hogy különböző teóriák megjelenjenek. Erről érdeklődnék, hogy ez egy fatális véletlen, hiba, vagy ez már bevett gyakorlat, hogy az éjjellátó képességek nehézségei miatt szükség van erre az amerikai segítségre, mondjuk így. Erről érdeklődnék, hogy az igazság mi. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen. Nagyon jó kérdés, örülök, hogy erre kitérhetünk.

A TEK-kel való közös lögyakorlatot követően volt valóban az esti órákban elrendelve egy NATO minősítő bemutató vagy gyakorlat. Egyébként azt kértem a kollégáimtól, hogy a bizottság tagjait is hívják meg erre a gyakorlatra. *(Közbeszólások: Megvolt! - Elnök: Volt meghívó, csak nem tudtunk elmenni!)* Tehát semmiféle ilyen természetű titkolnivalónk nem volt. Én ottmaradtam ezen, megnéztem, és amennyire át tudtam érezni, hogy miről szól, egy több nemzetiségű gyakorlat volt. Valóban volt két amerikai gép, szállítógép, voltak lengyelek, csehek, szlovének a magyar katonáink mellett.

Ennek két eleme volt. Az egyik egy ilyen mentés, egészségügyi mentés, tehát ha támadás éri a különböző gépjárműben utazó katonákat, akkor milyen gyorsan kell odaérkeznie a mentőhelikoptereknek, hogyan kell addig ellátni a sérülteket. Ez egy nagyon látványos dolog volt, én is most láttam először ilyen életemben, megmondom őszintén. Megvannak a határidők, és ott vannak ellenőrök, nemzetközi ellenőrök, akik írják, hogy mondjuk a katonaorvos megfelelően látta el a fejsérült vagy a lábsérült katonát, stb. És akkor vannak egészségügyi katonák, akik ott ezeket a munkálatokat elvégzik és akkor megérkezik határidőre, meghatározott szintidőn belül a helikopter, amely elviszi a sérülteket a legközelebbi kórházba, ahol utána ellátják.

Ez egy életszerű gyakorlat volt. A másik pedig: két gépjárművel szemben volt egy olyan különleges művelet és akció, hogy helikopterrel érkeztek és lázadókat, terroristákat elfogva hajtottak végre egy rövid akciót, amely szintén látványos volt. Ebből állt ez az egész, ez többnemzetiségű volt, és ezt is ott értékelték az ellenőrök,

hogy megfelelően jártak el, ahogy az elő van írva a szabályzatokban. Tehát döntően erről szólt. Én úgy tudom, itt a kollégáimra néztem közben, a sajtósokra, hogy nem vették le ezeket a képeket, hanem ez is fönn van. Én is nézem ezeket abban a vonatkozásban, hogy részt veszek ilyeneken, meg hogy mi is történik, és mi jelenik meg, és én láttam ezeket a képeket. Tehát van, amin én magam nem jelentem meg, de az nem probléma, de maga az akció az szerintem továbbra is fönn van.

Tehát nem tudom, talán tegnap este láttam, Vadai Ágnes képviselő asszony megjegyzése ellenére azért nézek híreket, csak kevés időm van mondjuk a televízió előtt ülni, mert folyamatosan dolgozunk. Úgyhogy ez a helyzet. Tehát semmi ilyen nincsen, és legközelebb is szívesen látjuk a bizottság tagjait ilyen és hasonló természetű hadgyakorlatokra, és még egyszer: sajnálom, hogy ilyen történt a Hír TV munkatársával. Mondom: én még nem voltam ott akkor, ettől még ez persze nem mentség, tehát nem szabad ilyen módon viselkedni, de az is biztos, hogy pont azt az aggodást látva Vadai Ágnes képviselő asszony részéről is, Harangozó alelnök úr részéről is, én azért emlékszem néhány olyan jelenetre, amikor a Hír TV műsorvezetőit egy kicsit úgy félretolták, mert túl erőszakos kérdéseket tettek fel vagy egyszerűen nem válaszoltak részükre. De ettől még egyébként ezt nem lehet csinálni, valóban így van, de egy lótéren ugyanakkor pedig tényleg szigorú szabályok vannak, tehát nem lehet össze-vissza mászkálni, úgyhogy engem is ott helyre tettek, hogy merre menjek és hová álljak, amikor a lövészet zajlott. De még egyszer elnézést kérek ezért, ha ez bárkinek sérelmet okozott. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Firtl Mátyás alelnök úr!

FIRTL MÁTYÁS (KDNP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Miniszter Úr! Tábornok Urak! A KDNP-frakció nevében magam is köszönöm a honvédség helytállását, csak ilyen röviden, de még azért azt hozzátenném, hogy itt minden frakció, elnök úr is a frakció nevében megköszönte a honvédség helytállását. Ezt azért kell mondanom a sajtó előtt, mert ha azzal kezdik, hogy köszönik a honvédség helytállását, akkor úgy gondolom, a honvédség az áll vezetőkből és vezetettekéből. Tehát amikor az egész megköszönjük, akkor én úgy gondolom, hogy miniszter úrnak és tábornok uraknak is köszönjük a honvédség helytállását, és önökön keresztül az állománynak természetesen.

Amit még külön, a missziós feladatokkal kapcsolatban szeretnék megjegyezni, és mint NATO parlamenti delegált, de jelen van Demeter Márta képviselő asszony is, szintén NATO parlamenti delegáltként, hogy kevés, talán egy-két ország tudja teljesíteni vagy egyáltalán teljesíti a 2 százalékos haderőfejlesztést. Ezért kellett már Dublinban is elhatározni azt, hogy valóban ezen a téren előre kell lépni, és ez a lehetőség, ennek a bejelentése teremti meg egyébként azt, hogy valóban csak-csak elindul egy magyar haderőfejlesztés, aminek a részleteit miniszter úr ismertette.

Én azt tudom mondani, és most már kérdeznék, mert itt azért szó volt területvédelemről meg kibervédelemről, összekeverve a kettőt. A kettő az egészen más, ha valaki volt katona, illetve ön honvédségi államtitkár is volt, akkor tudni kell, hogy szezon meg fazon, meg egyebeket azért nem kell teljesen összekeverni. Éppen ezért azt kérdezem, hogy hogyan állnak ezen rendszer kialakításával, tehát a területvédelmi rendszer kialakításával.

A másik: a terrorizmussal kapcsolatban itt sok szó esett tűzparancsról meg egyebekről. Én onnan tenném fel a kérdést, hogy az Alaptörvény módosítása milyen változásokat hozott a honvédség tekintetében, és a terrorveszély elrendelésével a Magyar Honvédség hogyan képes segíteni? Ugyanis ez az alap: segíteni a rendőrség feladatát, mert ezt közösen és alapként határoztuk meg, hogy a honvédség segíti a

rendőri feladatok ellátását. Mik ennek az együttműködésnek az alapjai? Ha megtisztelnének a válasszal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Miniszter úr!

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen alelnök úrnak a gratulációját és a köszönetét. Nyilván mindannyian a hazánkat szolgáljuk, tehát az tényleg baj lenne, hogyha a katonák önmaguk szaladgálnának az országban, tehát valamilyen fajta rendnek lennie kell, és nyilván a katonai szolgálat egy szigorú rendben végigvitt szolgálat és valóban egy hierarchikus rendszerben végezzük mindannyian a munkánkat.

A területvédelemmel kapcsolatosan úgy állunk, hogy az elvi irányvonalakat meghatároztuk. Különböző koncepciókat vittünk be a kormány elé, a nemzetbiztonsági kabinetet is tájékoztattam arról, hogy hol tartunk ebben az ügyben. Megtörtént azoknak a személyeknek, katonáknak a kiválasztása, akiket úgy neveznek, hogy kiképzők, a jövő kiképzői. Tehát a kiképzőket kiképeztük, és felkészült emberek, akiket én meglátogattam, megnéztem a felkészülésüket, Szentendrén folyt ez a felkészítő munka, kiképző munka.

Azért fontos ez, mert ők lesznek azok a kulcsszereplők a jövő területvédelmi elven működő tartalékos rendszerében, akik fogadják a beérkező jelentkezőket, katonákat, fiatalokat, akik majd vállalják ezt a szolgálatot reményeink szerint. Nyilván ennek az ösztönző elemei is még rövid egyeztetés tárgyát képezik az EMMI-vel, mert itt a felsőoktatásban a hallgatók részére mi szeretnénk olyan plusz kreditpontokat adni, aki vállal ilyen természetű katonai vagy a honvédséghez kötődő szolgálatot, amely szerintünk fontos, és ezt más országokban is látjuk, hogy ilyen ösztönző elemek vannak. Ebben még néhány egyeztetést le kell folytatnunk, de egy biztos, hogy azokat az embereket, akik jelentkeznek, olyan emberek fogják fogadni, akik felkészültek, és nem az a cél, hogy elvegyük a kedvüket, ha már jelentkeztek és bejöttek, hanem hogy megtartsuk őket és értelmes katonaszakmai felkészültségben, alapképzésben részesítsük őket.

Tehát erre január 1-jétől készen kell lennünk. Most egyelőre úgy tudjuk meghatározni mindezt, hogy a meglévő objektumainkat próbáljuk meg olyan helyzetbe hozni, hogy ezt le tudjuk bonyolítani, illetve központilag tudjuk majd még lebonyolítani Szentendrén is, de tíz megyében van - Budapesten és kilenc megyében, tehát összesen tíz megyében - helyőrségünk, így mondanám már csak, tehát ez bizonyos értelemben köti a mozgásterünket, a kezünket. Tehát itt tudjuk majd, ezen a bázison ütemezetten végigvinni azt, hogy valamennyi megyében legyenek majd ilyen természetű egységek, és egyfajta mentorként azok az alakulatok ott vannak, akik egyébként ma is működnek és léteznek, a tartalékos rendszer felett éberren őrködnek és segítik a szakmai munkát.

A terrorcselekmények, illetve a terrorveszély kapcsán hogyan tudunk segíteni a rendőrségnek? Azok a gyakorlatok, amelyeket elkezdtünk és már a határvédelemre vonatkozóan is megkezdtük annak idején, egy évvel ezelőtt a felkészítő munkát a hódmezővásárhelyi laktanyában és máshol, hogy a rendőrség és a honvédség erre felkészített erői hogyan tudnak együttműködni. Korábban ilyen típusú veszéllyel itthon nem találkoztunk, ezért nekünk ez egy új feladat. Gyorsan fel tudott nőni a Magyar Honvédség ehhez, és a törvényi felhatalmazás után pedig nyilván képesek vagyunk arra, hogy igen komoly erőt tudjunk felmutatni és hatékonyan tudjunk fellépni az esetleges terroristákkal szemben.

Én továbbra is azt mondom, hogy nem zárnám ki, sőt mivel az európai helyzet eléggé sajátos biztonsági szempontból, ezért inkább a valószínűség irányába mennék el, hogy ilyen bármikor bekövetkezhet és bárhol, és ebben Magyarország is benne van.

Erre olyan együttműködési gyakorlatokkal fel kell készülnünk, amelyeket egyébként Újdörögdön láhattunk és elvégeztünk. Úgyhogy ezt továbbra is folytatni fogjuk, a Magyar Honvédség meg fogja védeni a magyar embereket, ez a célunk, és hogy minél több olyan képességünk legyen, amely erre alkalmas. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Utolsó hozzászólóként Demeter Márta.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Igyekszem a lényegre térni. Azt gondolom, az fontos, hogy még legyen vita az önkéntes tartalékos rendszerrel és az átalakítással kapcsolatban. Már többször jeleztem a miniszter úr felé és a parlamentben is, hogy egy tartalékos rendszer és a tartalékos állomány soha nem helyettesítheti a hivatásos és a szerződés állományát a honvédségnek. Ehhez képest a vezérkari főnök úr bevallása szerint 5500 fő létszámhiányról beszéltünk, szakmai körökben elterjedt az az információ, hogy ez jóval több, akár több ezer fővel is meghaladhatja még ezt az 5500 főt is. Ilyen óriási létszámhiány, ilyen leterheltség mellett, amilyen mértékű túlszolgálatot és túlmunkát is vállalnak a honvédség állományában, azt gondolom, az elsődleges feladat az állomány feltöltése. Tudna erre valamit mondani, hogy a következő másfél évre mondjuk milyen számot várnak? Nyilván ezt pontosan nem lehet prognosztizálni, de egyáltalán milyen mértékű eredmények várhatóak.

Én is visszatérnék Újdörögdre. Hasonlóképpen ahogy Mirkóczki képviselő úr felvetette a helikopterek ügyét, én egészen konkrétan kérdeznék rá, hogy jelenleg a Magyar Honvédségben a forgószárnyas képességnél létezik-e az éjjellátó képesség. Ha ezt egy igennel vagy nemmel meg tudná erősíteni vagy cáfolni! Nyilvánvalóan arra is gondolok, hogy a válasz tartalmazza, hogy a kiképzett állomány számára az e feladatok ellátásához szükséges eszközök, és természetesen a technikai eszközök szükséges feltételei megvannak-e.

A Honvéd Egészségpénztárral kapcsolatban látjuk, hogy másfél éve vívjuk ezt a csörtét a dologban. Én a jó szándékot nem kétlem, a miniszter úr többször válaszolta nekem, hogy gondolkodnak, megnézik, hogyan lehet megoldani. Az idő nagyon telik. Másfél éve történt ez az eset. Több mint 27 ezer egészségpénztári tagból 20500 fő katona. Húszezeröttszáz fő. Az Információs Hivatalnál megtörtént a kártalanítás, legalábbis megindultak a kifizetések ezzel kapcsolatban. Nyilván csekélyebb számú állományról beszélünk, de valahogy ezt csak meg tudták oldani. Nyilvánvalóan a Magyar Honvédségnél a 20500 főnél egy jóval magasabb összegről beszélünk. Azt gondolom, hogy az a minimumelvárás, hogy ennek nem honvédelmi minisztériumi büdzből, hanem rendkívüli forrásból, kormányzati bármilyen tartalékból szükséges megvalósulnia. Ezt nem lehet tovább húzni. Látom, hogy egyébként megy a gondolkodás, látom, hogy a Belügyminisztérium részéről egyáltalán még csak gondolkodás sincs az ügyben. A mai napig azt mondom, hogy az az állam, az a kormány, amely nem becsüli meg a rendőreit, a katonáit, az ténylegesen az ország biztonságát is veszélyezteti. Tehát várjuk, hogy minél előbb rendeződjön a helyzet és bizonyára erre még vissza fogunk térni.

A 2 százalékos költségvetéssel kapcsolatban nagyon röviden. Én lennék az egyik legboldogabb, ha azt látnám, hogy már akár holnaptól a GDP 2 százaléka a Magyar Honvédség költségvetése. Beszélünk arról... *(Dr. Vadai Ágnes: Ha az 1-et elérné is!)* Igen, már ha az 1-et is elérné, ez igaz, már az is egy nagy eredmény lenne, sajnos ezt kell mondanunk. Cél a 2 százalék elérése, de azt gondolom, nem lehet 10 évben gondolkodni. Hiába, hogy ténylegesen van ilyen NATO-elvárás, az, hogy ez mennyire szigorú, egy másik kérdés, de saját jól felfogott nemzeti érdekünk az, hogy mielőbb elérjük ezt a 2 százalékot. A 0,1 százalékos emelések alapvetően területi kezelésre elégségesek, vagy maximum sebtapasznak, de azok a fejlesztések,

amelyeknek meg kell valósulniuk - és a miniszter úr rengeteg mindent felsorolt, amivel egyet is értek, hogy ezeket meg kell valósítani -, nem férnek bele ebbe a 0,1 százalékba. Tehát igenis kormányzati akarat kell, és ezt már nem elsősorban önnek címezem, hanem a teljes magyar kormánynak és azoknak, akiknek van erre a dologra ráhatása. Ha itt minden nap egyébként a biztonságról beszélünk részint okkal, részint sajnós kampány szempontból, de nem akarok a politikai részébe belemenni, akkor az a minimum, hogy érdemi forrásokat szánjunk ezekre a szervezetekre. Nyilván vonatkozik ez a rendőrségre is, de most elsősorban a Magyar Honvédségről beszélek. Tehát mindenképpen forrásinjekcióra van szükség.

Gyorsan rátérnék a hortobágyi tűzszerészeti mentesítésre, hiszen láttuk, hogy milyen tragédia történt. Azt, hogy egyébként a Honvédelmi Minisztérium ténylegesen gondoskodott a családtagokról nagyon korrekt módon, köszönjük szépen, tényleg nagyon helyes volt. Tény, hogy biztosítás nincs. Azt gondoljuk még most is, hogy erre szükség lenne. Értem a méltányosságot és nyilvánvalóan ez az emberességi szempont működik a vezetőknél, mindegy, hogy milyen színekben ülnek egyébként ebben a pozícióban, de akkor sem gondolom, hogy a mindenkori honvédelmi miniszter döntésén kell hogy múljon. Az állománynak adna egy óriási biztonságot az, ha minden nap úgy mennének el, úgy vennék fel szolgálatot, és úgy látnák el a feladatukat, hogy egészen biztosra vehetik, hogy mekkora összeg és hogyan jár a családjuknak, ha velük valamilyen baleset vagy tragédia történik. Tudom, hogy vannak állami garanciák, most is törvényi szinten szabályozott, de nem tartjuk elégségesnek, de erről szerintem még fogunk a jövőben beszélni. Bár a család megkapta ezt a kártérítést, akkor is borzasztó tragédia, ami történt.

Emellett, azt gondolom, egy másik nagyon fontos dologgal is kell foglalkoznunk. Nem csupán azzal a vizsgálati eredménnyel, amivel kapcsolatban képviselőtársaim jeleztek, hogy nyilvánvalóan szeretnénk majd megismerni, szeretnénk megtudni, hogy mi vezetett ehhez a konkrét balesethez és katasztrófához, hiszen nagyon keveset tudtunk meg róla. Van azonban egy másik nagyon fontos vonulat, ez pedig a szerződések ügye, hogy egyáltalán ezek a munkák hogyan indultak el és hogyan zajlottak. Tisztában vagyok azzal, hogy nem az ön minisztersége alatt indultak el ezek a munkák. Közérdekúadat-igényléssel éltem a Hortobágyi Nemzeti Parkhoz és tőlük meg is kaptam a vonatkozó szerződéseket, mind a civil céggel kötött szerződést, mind pedig azt, ami 2015 januárjától a Magyar Honvédség Tűzszerész Ezredével kötött szerződés. Ezek sajnós azt kell mondanom, hogy minden aggályunkat és gyanúkat beigazolták magával a munkálattal kapcsolatban.

Egyértelműen látszik, hogy féléven keresztül, 2013 szeptemberétől '14 márciusig a Magyar Honvédség úgy látta el a tűzszerészeti mentesítési feladatokat, hogy egyetlen fillért ezért nem kaptak. Az ön válaszából kiderült, hogy nyilvánvalóan az állomány az elvégzett munkáért, túlszolgálatért a járandóságot megkapta, ez nagyon helyes is. De a Magyar Honvédség kapacitását úgy kötötték le fél éven át, hogy egy olyan feladatot láttak el, ami kormányrendelet szerint is térítés ellenében ellátandó feladat. Azt gondolom, a válaszokból is egyértelműen kiderül és ezt mindenki meg is tudja tekinteni, de a józan ész is azt diktálja, hogy ha egy volt bombavető lőtérrel beszélünk, akkor az nem ugyanaz az eset, mint amikor valaki a nagykörúton egy építkezés során belebotlik valamilyen robbanószerkezetbe vagy robbanótestbe, megteszi erről a bejelentést a rendőrségen keresztül és akkor a Magyar Honvédség alakulata megteszi a mentesítést. Itt egy nagyon erősen szennyezett területről beszélünk, ami tudható volt, ha más nem, a nevéből is egyébként és bizonyos előzményekből, de egyértelműen a szerződésekből is kiderült, hogy tisztában voltak ezzel, hogy milyen kapacitásokat foglal le, mégis a kormányrendelettel ellentétesen teljesen ingyen használták ki a honvédség kapacitását. A Magyar Honvédség jelezte végül, hogy sem anyagi, sem pedig más

kapacitással nem rendelkezik az ilyen típusú végrehajtáshoz, ennek keretében történt meg végül a szerződésmódosítás és egy új szerződés megkötése, az ezzel kapcsolatos tárgyalások. Azt gondolom, hogy ez anyagi szempontból már jelenthet megoldást, de még egyébként a mai napig nem lehet tudni, hogy az ott meghatározott összeg egyáltalán fedezni fogja-e a Magyar Honvédség teljes költségeit a projekt lezárásig.

Ami egy másik fontos problémát jelent, az a kapacitás. Most attól nem lett több tűzserész, hogy egy szerződés megkötésre került, hiszen ebben a szerződésben jelzik, hogy 3-4 tűzserészcsoporthal végzik a mentesítést a honvédség katonái, az év 365 napján munkaszüneti napokon is és hétvégeken is napi 10 órában. Ez hihetetlen nagy leterheltség úgy, hogy egyébként 2015 szeptemberében egyértelműen kiderült, hogy a határon is teljesítettek feladatot a tűzserész ezred katonái. Azt gondolom, hogy ez most sincs talán másként.

Tehát ilyen hihetetlen igénybevétellel zajlott a munka. Azt gondolom, hogy szerződéskötés előtt is, ott ingyenesen és abszolút szabálytalanul ilyenformán, majd pedig szerződéskötés után is. Egyértelműen kiderül az is a szerződésekből, hogy a HM EI Zrt. alvállalkozója a szerződés szerint a Különleges Biztonsági Szolgáltató Kft.-nek, aki egyébként elnyerte a mentesítésre a munkákat a Hortobágyi Nemzeti Parktól.

A konkrét kérdésem miniszter úrhoz az lenne, hogy milyen feladatot végzett a HM EI Zrt., vagy végez, mert jelen pillanatban is ő alvállalkozó ilyen szempontból, mennyiért végzi ezt, tehát megtörténhetett-e az, hogy a HM EI Zrt. alvállalkozóként pénzt kapott, miközben a tűzserészeket vagy a tűzserész ezredet teljesen ingyen dolgoztatták? Ahogy láttam, négy nap múlva fog lejárni a szerződése a tűzserész ezrednek, szeptember 26-án, ha minden igaz. Kerül-e sor új szerződésre, milyen feltételekkel? Ön említett szigorításokat, összszinten lesz-e változás, figyelembe veszik-e azt a 6 hónapos időszakot, amikor egyébként semmilyen térítést nem kapott a Magyar Honvédség, illetve lazítanak-e a határidőkön, hiszen az egyik alvállalkozó sajtóinformációk szerint azt nyilatkozta, hogy véleménye szerint 25 év kellene a terület mentesítéséhez és állítólagosan emiatt nem vállalta a további részvételt a projektben. Hogy ő ezt nem vállalta, ez egyébként kiderül azokról a szerződésekből, amelyeket én kikértem.

Indít-e vizsgálatot azzal kapcsolatban, hogy hogyan történhetett az meg, hogy fél éven keresztül ilyen körülmények között, ingyen dolgozott a Magyar Honvédség tűzserész alakulata?

Illetve annyiban kapcsolódnék még a témához, mint Hortobágy, hogy láttuk azt, hogy milyen örült nagy túlóraszámról beszélünk. 2010-ben 17 ezer volt a túlórának a száma, a túlszolgálat óraszám, 2015-ben már 46 ezer. Pár szót mondtak - a sajtóból hallottuk leginkább - a vizsgálat eredményéről, de kijelenthető-e az, hogy ezek a körülmények vagy nem ezek a körülmények közrejátszottak-e abban, hogy bekövetkezett a baleset?

Ezek lennének elsősorban a kérdéseim, és leginkább egyébként érdekelne ez, hogy milyen vizsgálatot és hogyan indít azzal kapcsolatban, hogy hogyan és mikor került megkötésre a tűzserész ezreddel és a Hortobágyal a szerződés. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt megadnám a szót miniszter úrnak, arra szeretném felhívni a figyelmét és a bizottsági tagoknak is, hogy olyan adatokat nyilvános ülésen ne kérjenek, amely a Magyar Honvédség hadrafoghatóságával kapcsolatos. Ilyen adatokat zárt ülésen kell kérni, szívesen tartok ilyen zárt ülést. Ezért arra kérném miniszter urat, hogy arra a kérdésre, ami a Magyar Honvédség forgószárnyas alakulatainak az éjjellátó képességét jelenti, akár igennel vagy nemmel se válaszoljon, és megkérek mindenkit arra, hogy ne válaszoljon rá. Majd Demeter Márta lesz szíves egy zárt ülésen ezt megkérdezni, van erre mód, de erre vonatkozóan

kifejezetten azt kérem, hogy ne válaszoljanak erre a kérdése se igennel, se nemmel, minden másra igen. *(Dr. Vadai Ágnes: Azt ők tudják, hogy mi a minősített adat!)*

Pillanatnyilag én vagyok a bizottság elnöke és az én felelősségem az, hogy a bizottsági ülésen nem hangozhat el olyan adat nyilvánosan, ami a Magyar Honvédség érzékeny adatát érinti. Ha kimennek a folyosóra, erről a miniszter úr a Parlamentben tarthat sajtótájékoztatót, és az az ő felelőssége, ami a bizottsági ülésen történik, az meg az enyém. Úgyhogy erre ne válaszoljanak. Nem eltitkolni akarom, erre zárt ülésen van mód, minden másra tessék válaszolni. Köszönöm szépen.

DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen, elnök úr. Természetesen törekszünk arra, hogy a magyar társadalmat a legfontosabb dolgokról tájékoztassuk, hiszen a haza védelme nemzeti ügy, de vannak valóban olyan információk, amelyek szerintem nem a magyar emberek érdeklődését kizárva, hanem pontosan azok, amelyek nemzetbiztonsági szempontból fontosak, és amelyek a honvédségre nézve problémákat jelenthetnek, azokat szerintem valóban nem kell elmondani. De mindegy, válaszolok ezekre a kérdésekre, amelyek itt felmerültek döntően.

A tartalékos rendszer. Egyetértek önnel, képviselő asszony, nem helyettesítheti a hivatásos állományt, de nem is ez a célunk. Viszont azt is tudjuk, hogyha megfordítom ezt a felvetést, ezt az állítást, tartalék nélkül viszont nincsen igazi hadsereg. Tehát szükségünk van tartalékra, tartalékos erőkre. Az állomány feltöltése valóban az egyik legfontosabb dolog, erre már néhány kérdés kapcsán válaszoltam, ez komoly kihívás a számunkra.

A megtartó képesség vonatkozásában én kértem és folyamatosan kérek jelentéseket arról, hogy hogyan állunk. Most elérkeztünk már abba a helyzetbe, ez részben az illetményemelés, részben bizonyos olyan döntések, amelyek talán jobban érzékeltetik a katonabarát vagy hogy mondjam, emberközpontúbb vezetésbeli hozzáállást, amelyek kapcsán talán mondhatjuk azt, hogy most megállt az a csökkenés, az a hiánynövekedés, ami egyébként az elmúlt időszakot jellemezte. Tehát tudjuk azt mondani, hogy most megpróbáljuk megfordítani ezt a folyamatot és valóban a létszámhiányt bizonyos mértékig csökkenteni.

Ez alakulatonként és fegyvernemenként, csapatonként, beosztásonként különböző, tehát van, ahol 90 százalékos a feltöltöttség, van, ahol mondjuk 60. Tehát ez ilyen helyzet és a térségben is vannak, tehát a közvetlen régióban is vannak különbségek.

Egyetértek önnel, hogy világosan tudni kell a katonának, hogyha bármilyen baja történne, ne adja a jóisten, de bármikor bekövetkezhet, hiszen ez az egyetlen hivatás, amelyben az esküt letevő katona az életének a feláldozásával védelmezi a hazát, védelmezi a magyar állampolgárokat. Tehát ezt meg kell becsülni és meg kell fizetni, amennyire csak lehet, és egy olyan világos, egyértelmű és átlátható, törvényi alapon nyugvó, ha tetszik, akkor kártérítési, kárpótlási eljárási rendet kell kialakítani, amely megnyugvással tölti el a katonát is, meg a hozzátartozóit is. Tehát egy törvénymódosításra is készülünk, ezt hamarosan benyújtjuk a parlament elé. Ezt kiadtam feladatba, hogy a tűzserész baleset tanulságaiból okulva, ebben is világos és egyértelmű szabályozást alakítsunk ki. Tehát ha ilyen baleset, akkor ilyen kártérítés, stb., mekkora összeg jár ezért.

A tűzserész baleset kapcsán a vizsgálatok. Én azt szeretném mondani, hogy amit sajtótájékoztatók keretében megtettünk, és itt jogos érdeklődés volt, én voltam ebben a leginkább - hogy mondjam - motivált, hogy tudjuk, hogy mi történt. Pontosán azért, mert senkinek nem kívánom azt az érzést, amikor ki kell állni egy sajtótájékoztatóra, meg találkozni kell a hozzátartozókkal, meg el kell menni egy ilyen temetésre, és ott szemben állunk a hozzátartozókkal, akik zokognak és sírnak, és

vissza nem tudjuk hozni őket az életbe. Tehát senkinek nem kívánom ezt az érzést, úgyhogy már csak ezért is szeretném ezt elkerülni, hogy ilyen előfordulhasson. Tehát ha vizsgálat, akkor tudjuk pontosan, hogy amennyire lehet, emberi tudásunk alapján mérjük fel, hogy miért következett mindez be. Ezért rendeltünk el vizsgálatot.

A független szakértői vizsgálat elkészült és a vezérkari főnök úr is elrendelt egy vizsgálatot. Én magam is bekértem ilyen anyagokat, de én azt tudom erre mondani, hogy ezek a jelentések, vizsgálati jegyzőkönyvek az önök számára megtekinthetőek, bármikor, ha bejönnek a minisztériumba egyeztetett időpontban, akkor megmutatjuk ezeket az anyagokat. Én nem akarok tűzszerész szakértőnek és nem tudom, minek feltűnni itt, én rádiófelderítő alakulatnál szolgáltam sorkatonaként is, tehát mégiscsak amennyire én a jelentésből ezt le tudtam szűrni, azok a független szakértői, tűzszerész szakértői jelentések, amelyek bejöttek hozzánk, azok egyértelműen magának a robbanásnak az okát a bomba előregedésére és arra a bizonyos átkristályosodási folyamatra vezetik vissza, ami miatt ez a szörnyű tragédia bekövetkezett. De olvassák át, nézzék meg a jegyzőkönyveket, nyitottak vagyunk ebben. Természetesen szintén, ha valaki ebben érdekelt, akkor én aztán végképp érdekelt vagyok, hogy soha többet ilyen tragédia ne következzen be. De sajnos, a tűzszerészek valóban nap mint nap éles bevetésre mennek.

Egyetértek abban Demeter képviselő asszonnyal, hogy igen, változtatnunk kell szerintem az eljárási mechanizmuson, mert én is így látom, hogy más egy olyan feladat, amikor lakóövezetben adott esetben ki kell telepíteni az embereket és ott el kell végezni egy bombának a hatástalanítását, és más egy nem lakott területen, nagy tömegben lévő bombáknak a hatástalanítása. Erre én kiadtam a feladatot, hogy más eljárási módokat is vizsgáljunk meg, hogyan lehetne ezt még nagyobb biztonsággal elvégezni.

Megnéztem: nagyon szigorúak a tűzszerész rezsimitézkedések, protokollintézkedések, ezeket betartották a vizsgálati jelentés alapján a katonáink, de azt is kértem, hogy ilyen mennyiségű bomba esetében azon a helyszínen különleges és speciális és még szigorúbb eljárási szabályokat vezessünk be. Tehát ezek azok a szigorítások, amelyeket én a magam józan felfogása alapján el tudtam rendelni. Nyilván ezeket katonaszakmailag végig kell gondolni.

A szerződés lejárt valóban egy érdekes kérdés. Azt is meg kell vizsgálni, ahogyan ön is mondta, valóban, hogy ez milyen folyamatként jött létre, meg hogy ingyen végezték. Amennyire én láttam a régi anyagokból, a törvény úgy szól, hogy ha robbanószerkezetet, aknát, bombát találnak Magyarország területén, akkor a Magyar Honvédség tűzszerész alakulata hatástalanítja, illetve nekik el kell végezniük. Ez egy új feladat, valóban. Ez egy bombavető tér, tehát nem egy lakott terület. Ezért a törvényi kötelezettség vonatkozik ránk. Az egy más kérdés, hogy szerintem is helyesen módosították a szerződést, mert a honvédség tűzszerész alakulatának ebből bevétele kellett hogy származzon, mert mégiscsak egy olyan nagy feladat, amit el kell végezniük.

A szerződés lejárt. Szerintem alapvetően a szándék és a cél, hogy Magyarországot tisztítsuk meg, helyes, hiszen mindenhol, ahol aknákat helyeztek el, robbanószerkezetek vannak, bármikor felrobbanhat. Ettől meg kell tisztítani az országot. Negyven-ötven év múlva és bármikor is ezek a problémák előjöhetnek. Tehát Magyarország ne legyen ilyen természetű bombákkal, aknákkal telepítve, mert ha civil emberek, kiránduló csoportok, bárkik mennek oda, vagy állatok lépnek rá, magyar szürke például, bármi, ez bajt okozhat. Tehát el kell végezni ezt a feladatot, ezzel egyetértek, de szerintem más típusú rezsimitézkedéseket is foganatosítani kell, más eljárásokat és módszereket is figyelembe kell venni. Pont azért, mert ilyen tragédia történt.

A jelentésben az szerepelt, hogy nem volt okozója az, hogy egyébként a katonáink mennyi túlmunkát végeznek. Egy biztos: hogy szabadságot is, tehát ez nem okozta a tragédiát, hanem az okozta, amit az előbb említettem a jelentés alapján. De ezt nyugodtan önök átolvashatják, megtekinthetik és természetesen benn is, a HM-ben kérdéseket nyugodtan feltehetnek ezzel kapcsolatban. Nekem is érdekem, hogy világosan és tisztán lássunk ebben a kérdéskörben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a honvédelmi miniszter úr beszámolóját. Döntenünk kell arról, hogy jóváhagyólag tudomásul vesszük a miniszter úr beszámolóját. Egyúttal megköszönöm a honvéd vezérkar és a KNBSZ főigazgatójának is az itt létét.

Határozathozatal

Tisztelt Bizottság! Elfogadjuk-e a miniszter úr beszámolóját jóváhagyólag? Ki fogadja el? *(Szavazás.)* Hét igen szavazat. Ki nem fogadja el? *(Szavazás.)* Egy nem szavazat mellett elfogadtuk a beszámolót.

Nagyon szépen köszönjük a részvételt. Ha azokra a kérdésekre még majd meg kell válaszolni, akkor egy másik bizottsági ülésen zárt körben természetesen vissza kell térni erre. Köszönöm szépen a miniszter úrnak a részvételét. *(Dr. Simicskó István: Én is köszönöm szépen.)* Csak egy kézfogás erejéig megyek el, de kérem, mindenki maradjon benn. *(Rövid szünet.)*

Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló B/11064. számú beszámoló (A beszámoló megvitatása a HHSZ 83. § (1) bekezdése alapján)

Az Európai Unió Mali Kiképző Műveletében („EUTM Mali”) történő további magyar katonai szerepvállalásról szóló határozati javaslat (Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról a HHSZ 84. § (2) bekezdése alapján)

Köszöntöm az államtitkár urat és az ezredes urat. Megkérem a képviselő urakat, hogy ne menjen el senki, mert folytatjuk a munkánkat. Köszöntöm Vargha Tamás parlamenti államtitkár urat, Balogh András ezredes urat, aki a HM jogi főosztályának vezetője. A házszabály 85. § (2) bekezdésének b) pontja alapján meghallgatjuk a Magyar Honvédség mali misszióban való részvételéről a beszámolót és utána döntünk az elfogadásról. Államtitkár úr!

Vargha Tamás szóbeli kiegészítése

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottságot. Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Az európai uniós Mali kiképző művelet létrehozásáról még 2013-ban döntött a Tanács. Akkor 15 hónapos mandátumra. Ezt 2014 áprilisában elfogadott határozatával 2016. május 18-ig terjesztette ki, és ez év március 23-án döntött a hosszabbításról 2018. május 18-ig.

A kormány fenntartva a 2013-ban tett vállalásokat, a Tanács határozatával összhangban az Európai Unió mali kiképző műveletben történő magyar katonai szerepvállalásról kormányhatározatban döntött és engedélyezte a művelet meghosszabbítását 2018. május 18-ig. Jelen pillanatban tehát két kiképző altiszt és egy parancsnoksági összekötő tiszt szolgál a misszió keretében Maliban. A kormányprogramban megfogalmazottak szerint hazánk támogatja az Európai Unió

közös kül- és biztonságpolitikájának kiteljesedését és ennek keretében veszünk részt ebben a műveletben. Szolidaritásunk kifejezéseként is, és azért is, mert a körülöttünk lévő világ instabilitása és az instabil országok helyzete összefüggésben van az Európára nehezedő migrációs nyomással. Tehát indokolt és helyes a misszióban való részvételünk. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Van-e kérdés? *(Senki sem jelentkezik.)* Én csak egy gyors kérdést teszek fel. A mali misszióban angolok részt vesznek?

BALOGH ANDRÁS főosztályvezető (Honvédelmi Minisztérium): Ha szabad válaszolnom, alapjában a mali misszióban, akikkel mi magyarok közvetlen kapcsolatban vagyunk a kiképzés során - alapjaiban mesterlövész-kiképzést hajtunk végre -, azok spanyolok és portugálok. Maliban két párhuzamos misszió folyik. Ez az EUTM, tehát az EU missziója, amiben a magyarok részt vesznek, legalábbis a katonai vonalon. Párhuzamosan egy ENSZ-misszió is folyik egyébként, amiben jelenleg a Honvédelmi Minisztérium, tehát katonai vonal nem vesz részt. Nem kizárt, hogy rendőri vonal előbb-utóbb megjelenhet benne, de katonai vonal az ENSZ-ben nincs. A magyarok viszont az EU-n belül a portugálokkal és a spanyolokkal vesznek részt közvetlen kollegialitásban a kiképzésben.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mindezt csak azért kérdeztem, mert ha majd a Brexit kapcsán lesznek tárgyalások az angolokkal, akkor nyilvánvalóan kell majd tájékoztatást kapnunk arról is, hogy igazából mire számíthatunk, ha az angolok távoznak az Unióból, akkor melyek azok a kötelezettségek, vagy szerződéses kapcsolatok, amelyet fenntartanak adott esetben például kül- és biztonságpolitikai területen. Nyilván akkor az ilyen misszió kapcsán nem vetődik fel, más misszió kapcsán adott esetben felvetődhet. Miután ez kifejezetten EU által szervezett misszió, ezért kérdeztem. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

Van-e kérdés, tisztelt bizottság? *(Senki sem jelentkezik.)* Ha nincs, kérdezem, hogy elfogadja-e a bizottság a tájékoztatást. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 7 igen szavazattal egyhangúlag elfogadtuk a beszámolót. Nagyon szépen köszönöm, hogy elfáradtak az ülésünkre.

Tisztelt Bizottság! Megkérdezem a bizottságot, támogatja-e, hogy a bizottság elfogadó határozatát is benyújtsuk a parlamenthez. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Hat igen szavazat. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ki tartózkodott? *(Mirkóczki Ádám: Igen!)* Akkor 7 igen szavazattal egyhangúlag megszavaztuk. Köszönöm szépen.

A harmadik napirendi pontra térünk át. Kérem, hogy szóljanak Tasnádi úrnak. Ezt még mindig nyilvános ülés keretében tárgyaljuk. *(Rövid szünet.)*

Időszakos beszámoló a határvadász-toborzás aktuális helyzetéről

ELNÖK: *(Rövid szünet. - Tasnádi László és Papp Károly megérkeznek az ülésterembe.)* Tisztelt Bizottság! Két napirendi pontot is tárgyalunk, amely a Belügyminisztériumot érinti. Az egyik egy gyors beszámoló arról a toborzásról, ami a határvadász-erőknek a feltöltését jelenti 3 ezer fővel, a második egy közbeszerzéssel kapcsolatos mentesítés, az majd zárt ülésen kerül megvitatásra.

A toborzással kapcsolatban: azért tartom ezt fontosnak, mert számtalan kérdés érkezett hozzánk a sajtótól, hogy áll, mennyit kerestünk meg, mennyien érdeklődtek, mennyi az alkalmas személy, nyilván ez a mai helyzetben abszolút az érdeklődés

homlokterében áll, hogy a védelmi képességeink és a 3 ezer határvasz felvétele hogyan zajlik.

Tehát nem tudom, melyikőjük, államtitkár úr válaszol?

TASNÁDI LÁSZLÓ államtitkár (Belügyminisztérium): Igen. Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Nyilvánvalóan főkapitány úr részleteiben is elmondja. Pontosan azért, mert gondoltuk, hogy a sajtónak ez nagy érdeklődésre tart számot, ezért számos helyen sajtótájékoztatót tartottunk és a fő sajtótájékoztatót főkapitány úr tartotta. Valóban mi is azt tapasztaltuk, hogy a sajtóban nem mindig helytállóak a megírt dolgok, és én azt javasolnám, hogy akkor a főkapitány úr részleteiben adjon tájékoztatást, és ha plusz kérdés van, akkor nagyon szívesen válaszolunk. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Főkapitány úr!

Papp Károly szóbeli tájékoztatója

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az országos toborzás szeptember 1-jén kezdődött el, és tegnap estig bezárólag 4119 fő érdeklődött a határvasz beosztással összefüggésben, és tegnap estig 881 fő nyújtotta be a pályázatát. A múlt héten megkezdődtek a benyújtott pályázatok alapján a különböző vizsgálatok, ezek a vizsgálatok négy elemből, és majd a végén az életvitel-ellenőrzésből fognak állni. Fizikai felmérésen kell részt vennie a jelentkezőknek, egészségügyi vizsgálaton, pszichológiai vizsgálaton és pályaaorientációs beszélgetésen. A 881 főnek az átlagéletkora 28 év, 14,1 százalékuk nő és 85,9 százalékuk férfi. A legtöbb jelentkezés a Készenléti Rendőrséghez érkezett, azt követően a Bács-Kiskun, a Békés, a Szabolcs, a Hajdú-Bihar és a Csongrád megyei rendőr-főkapitányságokhoz. Valamennyi rendőri szervnél, tehát a rendőrkapitányságokon és a határrendészeti kirendeltségeken, a megyei rendőr-főkapitányságokon, a Készenléti Rendőrségnél és az Országos Rendőr-főkapitányságon is be lehet nyújtani a pályázatot. Külön Facebook-oldalt hoztunk létre, telefonos ügyfélszolgálat van minden nap 8-20 óráig az Országos Rendőr-főkapitányságon, a Twitteren, külön e-mailcímen is benyújthatják a pályázók a pályázataikat.

Voltak félreértések itt a felmérésekkel kapcsolatban. A fizikai felmérésen ez idáig, tegnap estig 241 fő vett részt, a 88,4 százalékuk eredményesen. Az egészségügyi vizsgálaton 89 fő vett részt, 86,5 százalékuk megfelelt. A pszichológiai vizsgálaton 146-an vannak túl, 91,3 százalékuk megfelelt, a pályaaalkalmassági orientációs beszélgetésen eddig 86-an vettek részt és a 98,8 százalékuk alkalmas volt. Aki mind a négy elemen túljutott, önének utána megkezdődik a Nemzeti Védelmi Szolgálatnál az életvitel-ellenőrzésük, és ezen a héten ezt a Nemzeti Védelmi Szolgálat megkezdte. Tehát ennek a protokollját, teljes egészében együttműködve a Nemzeti Védelmi Szolgálattal, az Országos Rendőr-főkapitányság kialakította.

Minden területi rendőri szervnél toborzó csoportok vannak és hirdetik a határvasz beosztással kapcsolatos feltételeket. Ebben a hónapban 594 toborzási eseményen fognak részt venni a munkatársaim, és minden hónap 25-éig a rendőri szervek a következő hónapra tervezett toborzási eseményeket előterjesztik az Országos Rendőr-főkapitányságra, hogy ezt a tevékenységet össze tudjuk hangolni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e a beszámolóval kapcsolatos kérdés? Igen, Mirkóczki úr!

Kérdések, észrevételek, válaszok

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm. Csak érdeklődés szintjén: van-e a jelentkezők vagy az érdeklődők között, tehát a legszélesebb kört illetően olyan személy, aki korábban határőrként szolgált?

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Ezt most így nem tudom megmondani, mert ott még nem tartunk a feldolgozásban, de meg fogjuk nézni a képviselő úrnak és akkor elnök úron keresztül fogunk válaszolni. *(Mirkóczki Ádám: Köszönöm.)*

ELNÖK: Mennyi az átlagéletkora a jelentkezőknek?

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: 28.

ELNÖK: 28 év. És arról tud valamit mondani főkapitány úr, hogy a tipikus végzettségük az micsoda?

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Mindenkinek legalább érettségije van, tehát középfokú végzettséggel rendelkeznek.

ELNÖK: Tehát ez a jelentkezés feltétele is volt?

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Természetesen, ez a jelentkezés feltétele.

ELNÖK: Tehát mindenkinek érettségivel kell...

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Mindenkinek érettségivel rendelkeznie kell.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És még egy kérdés, mert korábban a honvédség toborzásával kapcsolatban érkezett észrevétel azzal kapcsolatban, hogy a közmunkások esetében ott volt tájékoztatás, és a kérdés arra vonatkozik, hogy a közmunkások között toboroznak-e speciálisan vagy nem?

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Valamennyi megyei kormányhivatal foglalkoztatási osztályát a megyei rendőr-főkapitányságok megkeresik és kapnak a közfoglalkoztatásban részt vevők egy tájékoztatást és jelentkezhettek ők is természetesen, de semmi más egyéb tevékenységet nem végez így a rendőrség. Együttműködünk ebben a kormányhivatalokkal.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ezt azért tettem fel, mert a honvédelmi miniszter úr meghallgatásán is felvetődött ez. Hozzáteszem, hogy azóta fény derült arra, hogy az égvilágon semmi szokatlan nincs az egészben, hiszen a közmunkaprogram úgy működik, hogy a közmunka fizikai végrehajtásán túl, tehát hogy valaki ott dolgozik a közmunkaprogramban, kötelezettségük van arra, hogy bizonyos képzési programokban vegyenek részt. Ez zömmel különböző iskolai végzettségek eléréséhez szolgál, de aki ott nem jelenik meg, az épp olyan probléma, mint hogyha dolgozni nem menne.

Ha ennek keretében azt mondja a kormányhivatal, hogy most akkor nem az általános iskola akárhányadik osztályának bármilyen oktatásán vesznek részt, hanem egy tájékoztatót hallgatnak meg, ugyanezen idő keretében, mondjuk a toborzási

lehetőségekről, abban semmi az égardta világon nincsen. Azt értették félre nagyon sokan, hogy értelemszerűen, mint minden ilyen esetben, a közmunkásokat figyelmeztetik, hogy a tanfolyamon, az oktatáson, a tájékoztatón való részvétel az a közmunka része. Tehát kötelező. Hogyha arra nem mennek el, mert most azt mondják, hogy ez nem hatodik osztályos történelemóra, hanem egy toborzási tájékoztató, akkor azt ki lehet hagyni. De nem lehet kihagyni, mert ez a közmunkaprogram lényege, csak ezt értették félre nagyon sokan, vagy inkább azt gondolom, hogy tudatosan félremagyarázták. Én olvastam azokat a tájékoztató leveleket, azok tényleg arról szólnak - és én ezt helyeslem is -, hogy egyébként a közmunkások számára azon részidőben, ahol egyébként nekik oktatáson, tájékoztatón, továbbképzésen kell részt venni, nyugodtan lehet toborozni. Ez semmilyen kötelezettséggel nem jár, senki nem írta azt le, hogy ha nem vesz részt, akkor retorzió éri. Azt leírták, hogy egyébként, hogyha általános iskolai tanóra van, de nem vesz részt rajta, az a közmunkából való kizárását vonja maga után. De ez mindenre vonatkozik, hiszen a közmunkaprogramnak az a lényege, hogy egy részükben dolgoznak, másik részükben pedig a hiányzó képességeket próbálják valamilyen módon megszerezni szervezett keretek között.

Azt akkor nem tudja főkapitány úr megmondani, hogy ott van valami érdeklődés vagy eredmény, egyébként mondjuk a közmunka-tájékoztatók után?

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Erről még nincsenek információim. Megnézzük. Három hete zajlik ez az intenzív tevékenység, ehhez több időnek kell eltelnie. Amikor teljes körűen megtörténik egy-egy jelentkezőnek a feldolgozása és túl van az életvitel-ellenőrzésen, és valóban választhatja a rendőri hivatást, mert minden előírásnak megfelel, utána tudjuk megnézni azt, hogy akkor ő honnan érkezett.

ELNÖK: És még egy kérdés, mert erre is vonatkozott érdeklődés, hogy a toborzáson tájékoztatják az alanyokat arról, hogy az általuk esetlegesen vállalt szolgálat az nem egy egyszerű szolgálat, hanem komoly nehézségekkel is jár adott esetben?

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Természetesen, a rendőrség internetes oldalán egy külön részt nyitottunk a határvadász-toborzással kapcsolatban, de a Zsaru Magazin melléklet, amit most a kolléganőm kiosztott az önök számára, az tartalmaz egy betétet. A betétben részletesen fel vannak sorolva azok a feltételek, hogy a határvadász-szolgálat, egyáltalán a rendőri hivatás milyen komoly kööttségekkel és milyen komoly kihívásokkal jár, mert itt nem egy szakmát, egy hivatást kell választaniuk azoknak a hölgyeknek és uraknak, akik rendőrök kívánnak lenni.

ELNÖK: Tehát akkor erről adnak tájékoztatást? (*Papp Károly: Természetesen. Teljes körűt.*) Jó. Azért kell ezt is feltenni, mert én feltételeztem, hogy adnak, de ha visszaemlékeznek rá, akkor korábbi bizottsági üléseken néhány ellenzéki képviselő felvetette, hogy a katonák adott esetben nem voltak tisztában azzal, meg a rendőrök, hogy akkor, amikor szolgálatra vezérlik őket, akkor abból még nehézségek leküzdése is származhat. Ami nyilvánvalóan orbitális képtelenség, mert aki katonának megy, az adott esetben arra is fel kell készülnön, hogy földön kell aludnia, esőben, hóban, sárban kell harcolnia. Ott pedig aztán nem lehet számon kérni a körletelhelyezést meg a nem tudom, micsodát, amit itt az ellenzéki képviselőtársaink emlegettek. (*Mirkóczki Ádám: Én nem.*) Nem, Mirkóczki úr nem, de a Mirkóczki úron kívüli ellenzéki képviselőtársak egészen meghökkentő felvetéseket mondtak annak kapcsán,

hogy lehet-e kötelezni a katonákat vagy a rendőröket szolgálatteljesítés közben arra, hogy nehézségeket viseljenek el.

Szerintem ez egy agyrém, de akkor nyugtassanak meg. Mert ha nem szólnak a katonának előre, hogy ha katona vagy, akkor esetleg lőnek rád meg földön alszol, meg van, hogy nem eszel napokig, én voltam katona, voltunk ilyen túlélő gyakorlaton, pedig nem volt háború, csak éppen ezt kell gyakorolni. A rendőrök is fel vannak arra készülve, tudom, hogy a szolgálat teljesítése közben számos váratlan és kifejezetten nehéz helyzetet le kell küzdeni, onnantól kezdve, hogy adott esetben váltás nélkül kell szolgálatban lenni napokig. Nyilván ez rendkívüli helyzetekben előfordulhat, egészen odáig, hogy olyan szolgálatot is ellátnak, ami korábban az ő általános vagy átlagos szolgálati teljesítésükben nem vetődött fel. De akkor ezt is elmondják, ez megnyugtató. Köszönöm szépen. Tessék!

PAPP KÁROLY r. altábornagy, országos rendőrfőkapitány: Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Augusztus 24-én volt a Készenléti Rendőrségnél a programnak az indító sajtótájékoztatója, és a sajtótájékoztató időszakában a rendőrségnek a honlapján elindult a külön része, a határvadász-toborzó oldalunk, illetve elindult a Facebook-on és a Twitteren is. Elindítottuk már akkor a telefonos ügyfélszolgálatot, tehát 1-jét nem vártuk meg, és akkor is volt már jó néhány jelentkező. Minden információhoz hozzáférnek elektronikus felületen is. Nagyon sokan fel is keresik egyébként ezeket az oldalakat.

Ezen túlmenően pedig a rendőrök, akik felvételt nyernek, a rendőrrjelöltek megkezdik tanulói jogviszonyban a képzést, ott természetesen a szolgálati törvényből, a rendőrségi törvényből, a szolgálati szabályzatból ezeket a részeket tanítani, oktatni fogják és ebből vizsgázni fognak. Tehát nem lapot húznak 19-re, hanem pontosan tudják azt, hogy a rendőri hivatás milyen kötöttségekkel, milyen felelősséggel jár, hogy néz ki a rendőri intézkedéseknek a szerkezete, a kényszerítő eszközök. Tehát egy nagyon komoly felkészítést fognak kapni, és ezt a képzést, ezt a moduláris képzést megtoldottuk egy hónappal, ahol kimondottan speciális határvadász-felkészítési ismereteket is fognak kapni.

Azt is tudja mindenki, és ezt is nagyon pontosan elmondtuk, hogy a Készenléti Rendőrség állományába fognak kerülni. Ez egy országos illetékességű rendőri szerv, az ország bármely pontján az ott szolgálatot teljesítő rendőreink bevetethők. Igaz, hogy ezért sokkal magasabb illetményt kapnak, mint azok, akik nem a Készenléti Rendőrségnél teljesítenek szolgálatot.

Tehát én azt gondolom, hogy a kötelezettségeknek meg a jogoknak az egységét meg fogják ismerni, meg fogják tapasztalni azok, akik a hivatásunkat fogják választani.

Határozathozatal

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, hogy mindezt elmondták tájékoztatásul. Tisztelt Bizottság! Van-e más kérdés? *(Nincs jelzés.)* Ha nincsen, akkor elfogadjuk-e a toborzás állásáról a rendőrfőkapitány úr és az államtitkár úr beszámolóját? *(Szavazás.)* 7 igennel egyhangúlag elfogadtuk.

A negyedik napirendre térünk át, ez pedig a közbeszerzés alóli mentesítés, ami az országgyűlési törvény 58. §-a szerint zárt ülésen kerül megvitatásra, úgyhogy kérem a vendégeinket, akik nem jogosultak a zárt ülésen részt venni, azok hagyják el a termet. *(A távozni készülő Papp Károlyhoz fordulva:)* Főkapitány úr jogosult. Nem marasztalhatjuk? *(Papp Károly: Nem vagyok érintett az ügyben! - Derültség.)* Nem baj. Azt hittem, hogy jó társaság vagyunk. *(Derültség.)*

(A bizottság 13.55 órától zárt ülésen folytatja munkáját. A zárt ülésen elhangzottakat külön jegyzőkönyv tartalmazza.)

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 55 perc)

Kósa Lajos
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva és dr. Lestár Éva